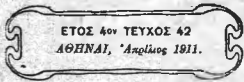

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΟΓΡΑΦΟΥ.

ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 42
ΑΘΗΝΑΙ, 'Απριλιος 1911.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

≡ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ≡

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΣΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχ.	12.—
Διὰ τοὺς διδασκάλους	»	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΑΙΑΝ	1/2 Λίρα Ἀγγλίας	
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	10 Σέλινα	
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Φρ. χρ.	12.—
Ἐκδοσίς ἐκλεκτῆ γενικῶς	»	25 ἢ Δρ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83. — ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ διευθύνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ", — ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΟΜΕΝΟΝ Η ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΣΗΜ.— Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις διὰ αἱ ἔγγραφα τῶν συνδρομητῶν μας ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Jeun Moreas καὶ δὲ Συμβολισμὸς καὶ ὁ Παγρασμός ἐν Γαλλίᾳ: ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ — Λιπρωεῖς Ἑλληνοὶ: Μαργαρίτα Ἀβάνη Μηνιάτη (συνέχεια): ΣΠΥΡΟΥ ΔΕ ΒΙΑΣΗ. — Ἡ Ἐθνικὴ μας κοινή ἐν Βερολίνο: ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ. — Νόσος καὶ Καρδία: ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ — Ἡ δεκαετηρίς τῆς «Πανακοδήμης» εἰς τὸν Παγρασόν. Ὀμιλία ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ. — Μέτρα δι' ὅν εἶνε δυνατὴ ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος (συνέχεια): ΔΩΡΟΘΕΟΥ. — Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ: Δ. Σ ΜΠΑΛΑΝΟΥ. — Ἐπιστολαὶ ἐνὸς ἰδιωτοῦ. Γνωστικὴ Καίσιθηρία (συνέχεια): Ι. Γ. ΦΡΑΓΚΙΑ. — Τὸ στοιχίμα τῆς Πρωταπριλιάς (Λήγημα): ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ. — Λαογραφικά: Ι. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗ. — Ὁ Γιάτης (ποίημα). — Νοσοκομείων Μεταδοτικῶν Νοσημάτων: Δ. Ζ. — Ἡ Μόδα: Δ. Μ. Π. — Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μινός (Ἀπολλῶς): ΕΥ. Ζ. — Αἱ Ὀπερέται τοῦ Ὁρέλου. — Ολιγόστιχα. — Βιβλιογραφία. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀλληλογραφία.

ΚΟΣΜΟΙ: Τὸ Ἑλληνικὸν ἐμῆμα εἰς τὴν Ἐκθεσὶν τῆς Ρώμης. — Τὸ ἐμῆμα τῆς Ἑλλάδος τῆρ 1910. — Φοιτητικαὶ δεξιότητες. — Ἡ ἐκδρομὴ τοῦ Ἀραγασιέου. — Παναγνιτικὴ Ἐκθεσις. — Ὁ Μαρτίνος Κοργιαλέτιος. — Σταθμὸς Προόδου. — Γάμοι Ἀρσινόης.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Κρόκος. Σπονδὴ Κόρης. — Chardin: Ὁ Μαθητὴς. — Zambrani: Προσωπογραφία Γραίας. — Οἱ τρεῖς καλλιτέχναι μας Σωθόδοσι. — Ἡ Ἄς Ὀργάνη. — Ἡ Ἄς Ἀνταρποπιάν. — Ἡ Ἄς Ἀναστασιάν.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLÉNIQUE

4ème Année, N° 42.
ATHÈNES, AVRIL 1911.

REVUE MENSUELLE

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO: 1 FRANC.

LE GRAND ETABLISSEMENT

H. RAFF

LE CAIRE, - PLACE ATABA EL KHADRA

VETEMENTS DAMES HOMMES ET ENFANTS

BONNETERIE, CHAPELLERIE, ARTICLES DE VOYAGE

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUEY N° 5

FOURNISSEUR DE L'ARMÉE D'OCCUPATION
MAISON FONDÉE EN 1870

GRANDE FABRIQUE, DISTILLERIE DE LIQUEURS
GRAND DÉPOT DE VINS

IMPORTATION - EXPORTATION

Σ. Π. Α. Π.

	11.35	»	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
	6.30	»	Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Κεφαλόπολιν, Τρίπολιν.
	3.45	μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
			Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν
	7.—	π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
	12.40	μ. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Ὀλύμπια, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
			Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας
	2.45	μ. μ.	Ταχτεία ἐκ Πατρῶν (δὶς ὡς ἄνω).
	4.45	»	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
	6.15	»	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
	7.05	»	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν, Καλαβρύτων.
	7.10	π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
	8.15	»	Ταχτεία δι' Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην καὶ Πάρασκευῆν.
	8.15	»	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπούλεως Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ				ΑΝΕΚΔΟΤΑ	
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	Α'	τόμος	Φρ.	3.00	Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον
»	Β'	»	»	2.00	Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ » κοινωνικὸν »
»	Γ'	»	»	1.50	Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ » ἱστορικὸν »
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ	»	»	»	2.00	Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δραματίον μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστόρημα, ἐξ ὑπερεπτακοσίων σελίδων.				5.00	

Σειραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 18 φρ. ἐκάστη.

LA GRANDE FABRIQUE S. STEIN

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTEAUX ETC. POUR DAMES & FILLETS

BONNETERIE, CHEMISERIE, PARFUMERIE, GANTERIE, MERCERIE,
LINGERIE FINE, ARTICLES DE BLANC, MAROQUINERIE
CHAUSSURES, ARTICLES DE VOYAGE ETC. ETC.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, SALONIQUE, CON-
STANTINOPLE (CALATA ET STAMPOUL).

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Σ. ΣΤΕΙΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ

ΕΙΔΗ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΕΙΔΗ
ΨΙΛΙΚΩΝ, ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΞΩΡΡΟΥΧΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ Η ΜΗ,
ΕΙΔΗ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 4^{ον}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1911

ΤΕΤΧΟΣ 42^{ον}

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Εν Ρωσσίᾳ	ὁ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΛΤΟΣ, Ὁδηγός.— Rue Pouschkine, No 66.
Εν Λονδίῳ	ἡ Δίς ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
Εν Μάντιζαοτεν	ὁ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
Εν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου	ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ.
Εν Kaf-Zayat	ὁ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ, παρὰ τοῖς κ. κ. Χωρέμη-Μπενάκη.
Εν Ζαγορίζῃ	ὁ κ. ΖΗΝΩΝ ΣΤΡΑΤΗΣ, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου.
Εν Facous	ὁ κ. ΝΕΑΡΧΟΣ ΠΑΠΑΣ.
Εν Μανσοῦρα	ὁ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.
Εν Simbellawein	ὁ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΜΙΧΑΣ Ἱατρός.
Εν Τάντα	ὁ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ.
Εν Benha	ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΔΑΝΙΣΚΑΣ.
Εν Πορτ Σάιτ	ἡ Δίς ΑἴΓΛΑΪΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου.
Εν Ἀρμολόβατῳ Κόκκω	ἡ Δίς ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου.
Εν Λευκωσίᾳ	ἡ Δίς ΕΝΕΝΗ ΧΡΗΣΤ ΖΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης.
Εν Λάρισι	ἡ Δίς ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΛΟΪΖΟΥ, Ὑποδιευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου.
Εν Λεμεσῷ	ὁ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ, Δικηγόρος.
Εν Πάφῳ	ὁ κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ, Δικηγόρος.
Εν Καλίμας	ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΑΣ.
Εν Ἱερουσαλὴμ	ὁ κ. ΜΑΤΘΙΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ

ΚΩΡΑΟΥΣ

ΣΠΟΥΔΗ ΚΟΡΦΗ
(Δωρὴ κ. Ροδοκανάκη)

γνωστος τὴν ὁποῖαν ὁ Νοῦς μου θὰ ἀποτινάξη. Οὐδὲν ἔννοῦ. Ἀκούω λόγους κενούς καὶ φαντασιοπληξίας, ἀκούω ὕμνειρα καὶ πόθους καὶ ἐλπίδας, ἀκούω εὐχὰς τῶν μεγάλων καὶ θείων ὕμνων, ὁ Νοῦς δὲν κατώρθωσε μόνος νὰ ἐννοήσῃ τὰς ῥῆδᾶς δι' ὧν λύραι ἀθάνατοι φάλλουν τὰς βασάνους καὶ τὰς θείας ἔρμας τῆς Καρδίας!

Μετὰ τὴν ποιήσιν ὁ ἄνθρωπος ἐμελέτησε τὴν μουσικὴν, τὴν τέχνην τῆς ὁποίας πᾶς τόνος εἶνε αἰσθημα καὶ εἰς τὴν πᾶν αἰσθημα εὐρίσκει ἡχώ. Ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις ἐν τῇ ποιήσει εὗρε λόγους κενούς, ποῖαν μορφὴν ἡδύνατο νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μουσικοὺς ἦχους ἀφ' οὗ εἶχε θραυσθῆ ἐντὸς τοῦ ἡ μαγικῆ χαρδῆ τῆς λύρας, ἀφ' οὗ εἶχε χάσῃ τὴν Καρδίαν;

Θὰ ἐρευνήσω τοὺς φιλοσόφους, ἐσκέφθη ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐδυθίσθη εἰς τὴν μελέτην τῆς φιλοσοφίας. Ἐξήτασεν ἐπισταμένους τὰ διάφορα συστήματα καὶ εὔρεν ὅτι οὐδ' αὐτῶν ὁ νοῦς ἄρχει ἀπολύτως. Τότε ἐστράφη ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὰς ἐπιστήμας. Θὰ μελετήσω τὴν Φύσιν εἶπεν· ἐδῶ ὁ νοῦς κυριαρχεῖ. Πλὴν καὶ αὐτοῦ ἠπατήθη. Ἀφ' οὗ ἠρευνήσῃ τὴν φύσιν εὗρε δύο σκῆπτρα κυριαρχοῦντα, εἶδε τὴν ἁρμονίαν προκύπτουσαν ἐκ τῆς ἐνώσεως δύο δυνάμεων τοῦ Νοῦ καὶ τῆς Καρδίας.

Τότε ὁ ἄνθρωπος τρωθεὶς ἐν τῇ ὑπερηφανείᾳ του καὶ ἀπογοητευμένος ἐσκέφθη τὰ ἔξῃς.

Ἐπεζήτησα τὴν τελειότητα καὶ ἐνόμισα ὅτι εὔρον αὐτὴν μάλιν ἐχασα τὴν καρδίαν μου. Ἐνόμισα ὅτι ὁ Νοῦς μου τότε ἐλεύθερος, ἀδέσμωτος θὰ ἔφθανεν εἰς ὕψι ἀνέφικτα διὰ τὴν Καρδίαν, ζητῶν δὲ νὰ ἀποτινάξῃ τὰς ἀλύσεις αὐτῆς ἐδέσμευσά τὸν Νοῦν μου ἔτι μᾶλλον. Ἀλλ' ἤδη βλέπω, ἔννοῶ ὅτι τὸ πνεῦμά μου ζητεῖ σύντροφον καὶ ὡς τοιοῦτον θέλω δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν Καρδίαν. Ὁφείλω ὅμως πρότερον νὰ καλλιεργήσω αὐτήν.

Θέλω νὰ εἶνε ὁραία καὶ νέα, ἐνθουσιώδης καὶ εὐγενής, ὑπερήφανος καὶ γενναία, θέλω νὰ ἀπομακρύνω ἐξ αὐτῆς τὸν χαιμῶνα, θέλω νὰ ἐγκρῦπτῃ ἐν ἑαυτῇ πάντοτε αἰώνιον ἔαρ καὶ κάλλος καὶ νεύτητα!

ΠΟΛΥΜΝΙΑ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ

Η ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ Δ^α ΖΩΓΡΑΦΟΥ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου]

Σήμερον ὑπάρχουν πολλὰ νέα περιοδικὰ ἐκδιδόμενα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὑπάρχουν περιοδικὰ εἰδικὰ καὶ διὰ τὴν φιλολογοίαν, καὶ διὰ τὰς τέχνας καὶ διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὸ πολὺ κοινὸν ἀπευθυνόμενα. Χω-

ρὶς ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος νὰ διαβάξῃ περισσότερον ἀφ' οὗ ἐδιόραζεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς «Πανδώρας» καὶ τῆς «Ἐοτίας» ἐκδίδονται ἐν τοῖσιτοις περισσότερα περιοδικὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι θὰ ὑπάρχουν πάντοτε ἐγγενεῖς ὀνειροπόλοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ὁ Περιοδικὸς τύπος ἐπέτελεσεν ἐν τοῖσιτοις πολλὰς προσόδους. Σήμερον ἐκδίδεται μετὰ προσοχῆς καὶ φιλοκαλίας ἡ ὁποία συνηθίζει τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν ἀντίληπνν τοῦ καλοῦ. Ἀριθμεῖ κατὰ δεκάδας τὰ ὄργανά του καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκάζομαι ἀπὸ τὸν μακρὸν κατάλογον αὐτῶν ν' ἀναφέρω μόνον τὴν ἐορτάζουσαν Πινακοθήκην καὶ τὴν ἀλλόγλωσσον Γραεεία.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Πινακοθήκῆς ἐσημείωσε σταθμὸν εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν ὄριζοντα τοῦ τόπου. Ὁ Λευθυνητὴς αὐτῆς κ. Δημήτριος Καλογερόπουλος κατ' ἐξοχὴν φιλότεχνος καὶ μὲ φιλοδοξίας ἐγγενεῖς διέθεσεν ὄλον τὸν καιρὸν του πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῆς καθόλου τέχνης ἰδιαίτητα δὲ τῆς Ἑλληνικῆς. Καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔργον του εἶνε ἄξιον τιμῆς καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔργον του συνεκέντρωσεν εἰς τὸ σεμνὸν αὐτὸ τέμενος τῆς τέχνης καὶ τῆς ἰδέας καὶ τοῦ λόγου, ἐκλεκτὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας συνεορτάζοντα καὶ συμπανηγυρίζοντα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης. Ἡ «Πινακοθήκη» ὡς ὁ τίτλος τῆς δηλοῖ εἶνε ὄργανον τοῦ Περιοδικοῦ τύπου, τὸ ὁποῖον ἀδοτηρῶς προσηλώθη εἰς τὴν ἰδέαν τῆς τέχνης καὶ ἡ δεκαετής σταδιοδρομία τῆς εἰς τὸ ὑψηλὸν ἔργον τῆς ἦλθε νὰ ἀποδείξῃ πόσον πιστῶς καὶ εὐκρινῶς ἐφύηροσε τὸ πρόγραμμά της. Καὶ τὸ πρόγραμμά της καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἦτο ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ἑλληνικῆς Ζωγραφικῆς καὶ Γλυπτικῆς. Τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐκδιδόμενα περιοδικὰ δὲν ἠσχολοῦντο συστηματικῶς εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν καλλιτεχνίαν τοῦ τόπου. Δὲν ἐδημοσιεύουν ἔργα Ἑλλήνων ζωγράφων καὶ γλυπτῶν καὶ ἡ ἐργασία τῶν καλλιτεχνικῶν αὐτῶν κλάδων ἦτο ἄγνωστος εἰς τὰς τάξεις ἐκείνας τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας αἰτινες συγκινοῦνται καὶ ἐνθουσιῶσι διὰ πᾶν καλλιτεχνικὸν δημιουργημα.

Διὰ τοῦτο ἡ «Πινακοθήκη» ἀφιερῶθη εἰς τὰς Ἐικαστικὰς τέχνας. Πλεῖστοι μελέται καλλιτεχνικαί, κριτικαί, αἰσθητικαί ἐδημοσιεύθησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς δεκαετίας εἰς τὰς κομρὰς σελίδας τῆς. Τὰ τρία τέταρτα δὲ τῶν εἰκόνων τῆς εἶνε ἔργα ζωγράφων καὶ γλυπτῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων. Οὕτως ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη κατέστη γνωστὴ καὶ ἡ Πινακοθήκη ὑπερήρειν ὄργανον διαφημίσεως αὐτῆς. Εἰς τὸ πρὸ δεκαετίας ἐμφανισθὲν πρῶτον φύλλον τῆς «Πινακοθήκης» ὁ κ. Καλογερόπουλος ἔγραψε τὰ ἔξῃς:

«Ἀρχὴ τοῦ ἔργου ἡμῶν εἶνε ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Καλοῦ ἐν Ἑλλάδι. Περιοδικὸν καθαρῶς καλλιτεχνικὸν πρῶτην φορὰν παρ' ἡμῖν ἐκδίδεται ἡ «Πινακοθήκη». Ἀνομολογοῦμεν τῆς δυσχερείας τοῦ ἔργου· γνωρίζομεν

ποῖον τὸ περιβάλλον· ἀλλὰ φλέγει ἡμᾶς ὁ πόθος τῆς καλλιτεχνικῆς ἀναβιώσεως, ἡ ἐλπίς ἐνὸς μέλλοντος ἀνθηροῦ καὶ ἀληθῶς φιλοτέχνου. Εἰς τὸ εὐρὺ στάδιον τῆς δημοσιότητος ἡ Πινακοθήκη θὰ φιλοδοξήσῃ νὰ βαστάσῃ ὑψηλὰ τὸ λίκναρον τῆς Τέχνης τὸ συνυφασμένον ἀπὸ τοὺς ἀθανάτους, τοὺς ἀπαραμίλλους ἱστοῦς τόσοων αἰώνων. Ἡ «Πινακοθήκη» τὸ καλὸν θὰ ἐνοτερωσθῇ ὀπουδήποτε καὶ ἀν τὸ εὐρη. Καὶ εἶνε καιρὸς πλέον ἔπειτα ἀπὸ 80 ἐτῶν ἐλευθέρου βίου νὰ περιθάλψωμεν ἐπανερχομένην δειλῶς εἰς τὴν γενέτειραν τὴν Τέχνην, τὸ κορυφῶμα τοῦ Πολιτισμοῦ». Τὰς ὑποσχέσεις αὐτὰς ἡ Πινακοθήκη ἐτήρησε. Καὶ ἤδη ὅτε παρήλθεν ἡ δεκαετία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πλήρη Πινακοθήκην καλλιτεχνικῶν ἔργων δι' ὧν καταδεικνύεται ἡ ἐξέλιξις τῆς Νεοελληνικῆς Τέχνης.

Ἡ «Πινακοθήκη» μετὰ ἰδιαιτέρας στοργῆς ἐβροθήθησε τὴν γυναικειαν πρὸς τὸν στεγασσᾶ ἔργα Ἑλληνίδων Φιλολογικὰ καὶ Καλλιτεχνικὰ. Πιστεύον ὁ διευθυντής τῆς «Πινακοθήκης» εἰς τὰς Πνευματικὰς τῆς γυναικὸς δυνάμεις, δι' ὧν τελειῶς δύναιται αὐτῇ νὰ συναρμολογήσῃ πρὸς τὸν ἄνδρα, εἰς ὄλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἐπιστημονικοῦ φιλολογοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ βίου, ἔπεσθη τὰς τάξεις τῆς γυναικειᾶς ἐορτάσεως, εἰς τριακοντάδα δι' ἀνέρχονται αἱ Ἑλληνίδες ὅσαι ὀφείλουσι εἰς τὴν Πινακοθήκην τὴν ἀνάδειξιν αὐτῶν διότι ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῆς ἔλαβον τὸ βάπτισμα τοῦ δημοσιογραφικοῦ πυρῶς.

Οὔτως ἡ Πινακοθήκη τοῦ κ. Καλογεροπούλου ἔδωκε μεγάλην ὄθησιν εἰς τὴν ἐμφάνισιν Ζωγράφων, Δημοσιογράφων, Καλλιτεχνῶν. Εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ἡ ἀνάδειξις ταλάντων δημοσιογραφικῶν. Εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ἡ ἐνίσχυσις τῆς Νεοελληνικῆς τέχνης καὶ ἡνὴ κοινωνία μας εἶχε φθάσῃ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς μορφώσεως ἐκείνην καθ' ἣν θὰ ἡδύνατο καὶ θὰ τῆς ἐπεβάλλετο νὰ ὑποστηρῆ ἕνα εἰδικῶς καλλιτεχνικὸν Περιοδικόν, αἱ σελίδες τῆς «Πινακοθήκης» θὰ ἦσαν ἄρκεται ν' ἀναδείξουν ὅλα τὰ καλλιτεχνικὰ τάλαντα ὅσα ὑπενθυμίζουν ὅτι αἱ ἀθάνατοι καλλιτεχνικαὶ παραδόσεις τῆς φυλῆς μας τείνουσι νὰ εὗρον εἰς τοὺς συγχρόνους καλλιτέχνους μας τοὺς ἀνταξίους ἐργάτας τῆς ομίλης καὶ τοῦ χωστήρος ἄλλων αἰώνων, ἄλλων ἐποχῶν...

Διὰ τὴν Γραεεία ἔχω καθήκον νὰ εἶπω ὕλιγας λέξεις· Ἑλληνίς ζωσα ἐν Παρισίοις ἀλλ' ὀνειροπολοῖσα τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἡ κ. Βαλασμάκη, ἀνέλαβε τὸ γιγάντειον ἔργον νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ παγκόσμιον κοινὸν τὴν πνευματικὴν παραγωγὴν τῆς Συγχρόνου Ἑλλάδος. Ὑπὸ τὸν τίτλον Γραεεία ἐκδίδει μηνιαῖν περιοδικὸν καλλιτεχνικώτατον καὶ ἐργάζεται ὅπως συγκεντρώσῃ εἰς τὰς σελίδας του, γαλλιστὶ γραφομένας, ὅσων οἶόν τε μεγαλείτερον ἀριθμὸν ἔργων Ἑλλή-

νων Συγγραφέων. Ὁφείλω νὰ ὀμολογήσω ὅτι ἔργον σκοπιμώτερον καὶ ἐθνικώτερον οὐδὲν εἶδομεν ἀφανισθέν ἐν τῇ ἰστορίᾳ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ δέον ἡμεῖς αἱ ἑλληνίδες νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὐτὸ ἔργατις καὶ δημιουργὸς αὐτοῦ εἶνε Ἑλληνίς.

Ὁ Περιοδικὸς τύπος ἄλλοτε εἶχε μᾶλλον ἐγκυκλοπαιδικὸν χαρακτήρα. Μεταφράσεις ἐπλήρουν τὰς στήλας του καὶ μυθιστορήματα. Σήμερον ὅμως ἔλαβε μορφὴν κομποτιέραν, λογοτεχνικώτεραν, καὶ προσπαθεῖ νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὰ πρότυπα τὰ ὁποῖα ὁ πολιτισμὸς τῆς Ἀσσεως κατόπιν μακρῶν ἀγῶνων προήγαγεν εἰς καταπληκτικὴν τελειότητα. Σήμερον τὸ Ἑλληνικὸν Περιοδικόν, — εὐκόλως ἢ δυσκόλως ἀδιάφορον — δὲν εἶνε πλέον τελειῶς ξένον πρὸς τὴν Ἑλλην. Οἰκογένειαν. Δι' αὐτοῦ ἐπικοινωνοῖ αἶτη πρὸς τὴν παγκόσμιον κίνησιν καὶ ἐξέλιξιν. Τῆς ὀμιλεῖ διὰ τὰς προσόδους τῆς ἀνθρωπότητος. Τῆς γνωρίζει τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακαλίψεις. Τῆς παραθέτει καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Τῆς γνωρίζει τόπους καὶ χώρας ἀγνωστους. Τὴν φέρει ἔγγυς πρὸς τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ ὕμνειρα τῶν ὀποδοῦλων ἀδελφῶν. Τῆς ἐξυπνώνει τὸ αἰσθημα, τῆς διαπλάσσει τὸ καλλιτεχνικὸ γούστο. Τῆν διδάσκει μὲ μίαν λέξιν, τὴν μορφώνει κοινωνικῶς καὶ προσπαθεῖ νὰ τῆς παρῶσῃ ὅλα ἐκείνα τὰ πλεονεκτήματα ὅσα παρῶσῃ ὁ Ἑυρωπαϊκὸς τύπος εἰς τὴν Κοινωνίαν τῆς Ἑρρώπης.

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Περιοδικοῦ τύπου ἐπὶ τῆς κοινωνίας εἶνε βαθυτέρα καὶ σταθερωτέρα τῆς Ἐφημερίδος. Ἀν ἡ Ἐφημερίς ἐπιδορῇ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν τίξεων εἰς διαμόρφωσιν κοινῆς γνώμης ἐπὶ τῶν ἐφημέριων πολιτικῶν γεγονότων, τὸ περιοδικὸν ἀποκρυσταλλῶνον τὰς γνώσεις κατεργάζεται τὰ ἴδη καὶ τὸν χαρακτήρα τῆς οἰκογενείας, ἡτις εἶνε ἡ βίσις τῆς κοινωνίας. Ριζοῦται τὸ περιοδικόν εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ ἀποβαίνει πολλακίς διδασκαλὸς καὶ ὀδηγὸς αὐτῆς εἰς τὴν ζωὴν. Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ Οἰκογένεια τῆς ὁποίας ἡ πατὴρ περιπατοῖ ἀπὸ τόσοσους ἐξωτερικοὺς κινδύνους ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ στραφῇ πολὺ πολὺ πρὸς τὴν πατρίδα τῆς. Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Περιοδικὸν ὀφείλει ν' ἀφιερῶσῃ σελίδα ἰδιαιτέρας πρὸς πατριωτικὴν κατεύθυνσιν τῆς ἑλληνικῆς Οἰκογενείας καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἑλληνίδος. Τὰ πατριωτικὰ διηγήματα, οἱ στίχοι τῶν δημοδῶν μας ἰσομάτων καὶ πᾶν ὅτι εἴμπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ μεγάλα συναισθήματα δὲν πρέπει ποτε νὰ λείπῃ ἀπὸ τὰς σελίδας ἐνὸς ἐκλεκτοῦ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ.

Σχολεῖον, Ἐκκλησία, Βιβλίον καὶ Περιοδικόν πρέπει ὅλα νὰ στραφοῦν ζωηρῶς πρὸς τὴν διάπλασιν τῆς Νέας Γενεᾶς. Πρέπει ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν νὰ τῆς ἐμπνεύσουν τὰ μεγάλα πατριωτικὰ ἰδατικά. Πρέπει νὰ τῆς ἐνδυναμώσουν τὴν ψυχὴν. Νὰ τῆς ἐνισχύσῃ τὸν χαρακτῆρα.

Τὸ βιβλίον καὶ τὸ Περιοδικόν μετὰ τὸ Σχολεῖον εἶνε τὰ μόνα τὰ ὁποῖα εἴμποροῦν νὰ δημιουργήσουν

όλα αυτά και να δώσουν τὰ πλέον θετικά και σοβαρά στοιχεία διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς ζωῆς.

Αὐτὰ δύνανται νὰ διδάξουν διὰ τῶν οελίδων των τὰ μεγάλα ἰδιαιτικά και τὰς μεγάλας θυσίας. Αὐτὰ δύνανται νὰ σκορπίουν τὸ φῶς και νὰ καταστήσουν εὐθρεΐαν τὴν σκέψιν, ἰσχυρὰν τὴν θέλησιν και ὁ παλμὸς και ἡ ἐκφρασις νὰ τείνουν πρὸς τὴν καθολικὴν ἐπιτυχίαν τῆς αἰθρίας. Καὶ ὅταν διὰ τοῦ περιοδικοῦ και τοῦ βιβλίου και τοῦ σχολείου μορφωθῆ τοιοστοτρόπως τὸ ἄτομον τότε θὰ ἐννοῆ και θὰ αἰσθάνεται πολὺ διαφοροτικὴν τὴν ζωὴν. Τότε ὁ πόνος και ἡ δυστυχία και ἡ καταφροσὴν ἀκόμη δὲν θὰ εἶνε ἱκαναί νὰ παραλύσουν τὴν δύναμιν και τὴν ἐνεργητικότητα ἐκείνου ὁποῖος θὰ ἔχη πλουτισμένην τὴν ψυχὴν με ἐλγενεΐς φιλοδοξίας, τὴν καρδίαν προητοιμασμένην διὰ τὰς μεγάλας θυσίας, και τὴν κεφαλὴν προσηλωμένην ἐκεῖ ὑψηλά, ὅπου δὲν βλέπουν οἱ μικροὶ και οἱ ταπεινοί, ἐκεῖ ὅμως ὅπου ἡ νίκη και ἡ ἐπιτυχία ἀμοίβονται με ἀίματωμένους στεφάνους.

Και εἶνε ὥραιότερα ἀκόμη τοῦ Περιοδικοῦ τύπου ἡ ἀποστολὴ ὅταν σχεδὸν εἰς αὐτὸν μόνον παρέχεται ἡ μοναδικὴ ἐξουσία νὰ ἐπικοινωνῆ πνευματικῶς με τὸν

ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένον Ἑλληνισμὸν και νὰ μεταφέρῃ τὸ εὐγενές, τὸ ὑψηλὸν και τὸ ὑγιές ἐκεῖ ὅπου ζῆ, και περιάγεται, και ἐλπίζει ἕνας ὥραιος Ἑλληνικὸς κόσμος.

Πρὸς τοὺς μακρονομένους αὐτοὺς ἀδελφοὺς μας τοὺς ὀνειροπολοῦντας τὸν Ἐτικὸν Ὀθρανὸν και διὰ τοὺς ὁποῖους ἀξίζει και ἐπιβάλλεται και ἡ στοργὴ μας και ἡ φροντίς μας, και ἡ ἀγάπη μας, ὁ Περιοδικὸς τύπος θὰ προσκομίσῃ τοῦ ἐλευθέρου κέντρον τὸν Πατριωτικὸν παλμόν, θὰ τοῦ ἐνδυναμώσῃ τὰ εὐγενικὰ ὄνειρα και θὰ τοῦ φέρῃ ἀκόμη τὰ μεγάλα διδάγματα τοῦ παρελθόντος διὰ τῶν ὁποῖων ἐζησε, ἐμεγαλύνθη και ἐμεγαλοῦργησεν ἡ Ἑλληνικὴ φυλή.

Αὐτὰς τὰς ἐποχρῶσεις ἔχει τὸ περιοδικὸν πρὸς τὴν κοινότητα. Ἀλλὰ και ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκογένεια ὀφείλει νὰ τὸ ἐγκολπωθῆ και νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ διὰ νὰ δυννηθῆ τοῦτο ἀξίως τοῦ μεγάλου ἀναμορφωτικοῦ προορισμοῦ του νὰ δρῶσῃ και ν' ἀποβῆ παράγων ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΤΡΑ ΔΙ' ὩΝ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤΗ Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

(Συνεχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Παραπονοῦνται οἱ πολῖται, διότι χωλαίνει ἡ δικαιοσύνη διότι ἐφραδαυθή τὸ δίκαιον, διότι εἰσῆλασαν καθάρματα εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον. Ἀλλὰ τίς πταίει; Πταίουσιν αὐτοὶ οἱ πολῖται, διότι αὐτοὶ εἰσὶν ἡ πολιτεία ἡ διορίσασα τὰ καθάρματα, ἡ ἀποκλείσασα τὴν ἱκανότητα δι' ἀνεπαρκοῦς μισθοδοσίας, ἡ περιορίσασα τὸ δικαστικὸν στάδιον εἰς μόνους τοὺς ἀδυνατοῦντας νὰ κερδίωσιν ἄλλως 250 δραχμάς τὸν μῆνα. Τριάκοντα τρεῖς εἰσὶν ἐν Ἑλλάδι και Οὐαλλίᾳ (πληθυσμὸς ὑπερτριάκοντα ἑκατομμυρίων) ἅπαντες οἱ δικασταὶ ὄλων τῶν βαθμῶν, ἀπὸ τοῦ Πρωτοδικείου μέχρι τοῦ Ἄρειου Πάγου, λαμβάνοντες μισθὸν ἐτήσιον ἀπὸ πέντε χιλιάδας λίρας και ἄνω, ὄντες ἰσοβιοὶ και ἀμετάθετοι, μὴ διοριζόμενοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐτους τῆς ἡλικίας των, δικαιούμενοι δ' εἰς σύνταξιν τρισχιλίων λίρων και ἄνω μετὰ δεκαπενταετη ὑπηρεσίαν. Κοινωνικῶς οἱ δικασταὶ κατατάσσονται εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα, διότι δικασταὶ διορίζονται μόναι αἱ κορυφαὶ τοῦ δικηγορικοῦ σώματος. Καίτοι τόσοι ὀλίγοι, οἱ 33 ὄντοι δικασταὶ ἀπεδείχθησαν ἐπαρκέστατοι, διότι ἡ δικαιοδοσία τῶν εἰρηνοδικῶν εἶναι εὐρεία, ἡ δὲ διαδικασία ἰσπῆ, ὥστε μία διαφορὰ δὲν ἀπασχολεῖ τοὺς δικαστὰς ἐπὶ δέκα και εἴκοσιν ἔτη, ὥς ἐν Ἑλλάδι. Ὁ μισθὸς τῶν εἰρηνοδικῶν ποικίλλει ἀπὸ χιλίας λίρας και ἄνω, εἶναι δὲ και αὐτοὶ ἰσοβιοὶ και ἀμετάθετοι και λαμβάνονται πάντοτε ἐκ τῶν εὐδοκησάντων και μάλλον πεπειραμένων δικηγόρων. Τοιοῦτόν τι σύστημα

πρῶτον ὅτι και ἐν Ἑλλάδι θὰ ἔφερν ἀγλαοὺς καρποὺς εἰρηναίας τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν και τετραπλασιασμὸς τοὺλάχιστον τοῦ μισθοῦ ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ εἰρηνοδικειοκοῦ κλάδου πρέπει νὰ ἦναι ὄλος διάφορον τοῦ σημερινοῦ, ὅστε πρέπει νὰ διορίζηται τις πρωτοδικῆς, ἡ εἰρηνοδικῆς, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐτους και δεκαπενταετοῦς τοὺλάχιστον εὐδοκίμου δικηγορικῆς ὑπηρεσίας. Τὸ δικαστικὸν σῶμα, και μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου γενομένη ἐσχάτως ἐκκαθάρισιν, περιέχει ἀκόμη πολλὰ καθάρματα κατὰ τὴν ἡμερολογίαν τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου, τὰ ὁποῖα προστατεύει ἡ ἰσοβιότης. Γεννᾶται λοιπὸν τὸ ζήτημα ἀν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνη και ἐν Ἑλλάδι ὅτι ἐγένετο πρὸ δεκαετίας περίπου ἐν Γαλλίᾳ, δηλ. νὰ κοιμηθῆ ἐπὶ τριμηνίαν ἡ ἰσοβιότης ἵνα ἀποβληθῶσιν ἐν τῷ μεταξύ ἐκ τοῦ δικαστικοῦ σώματος τὰ καθάρματα. Ν' ἀφαιρεθῆ ἡ ἐπὶ τῶν δικαστῶν δικαιοδοσία τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης και ν' ἀνατεθῆ εἰς εἰδικὸν συμβούλιον ἐποπτείας; και ἐλέγχου, συγκροτούμενον ἀπὸ Ἀρειοπαγίτας, τὸ ὁποῖον νὰ κανονίξῃ και τὴν τοποθέτησιν τῶν δικαστῶν, ἐξασφαλιζόμενον τοῦ ἀμεταθέτου τοὺλάχιστον ἐπὶ τριετίαν. α) Ἐκτὸς τοῦ ἀμέσου τούτου ἐλέγχου, τὸ ἔργον τῶν δικαστῶν πρέπει νὰ ὑποβληθῆ και εἰς ἐλεγχον ἐμμεσον, α) τοῦ Βασιλέως β) τῆς δημοσίας γνώμης. Εἰς τὸν Βασιλέα

Σημ. (α). Τινὰ ἐκ τῶν ἄνω ὑποδεικνυμένων ἐγένοντο ἕδη, ὥς ἡ κατάργησις τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως και ὁ περιορισμὸς τῆς ἐξουσίας τοῦ ὑπουργοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν προαγωγήν και τὴν τοποθέτησιν τοῦ δικαστοῦ.

πρέπει νὰ ὑποβάλλονται κατὰ τριμηνίαν, τυχαίως λαμβανόμεναι, πέντε ἢ τρεῖς ἀποφάσεις, ἡ βουλευματα ἐκάστου δικαστοῦ. Τοιοῦτον σύστημα ἐπικρατεῖ, ὥς θετικῶς πληροφοροῦμαι, ἐν Σουηδίᾳ και Νορβηγίᾳ, ἀγλαοτάτους παραγάγον καρποὺς. Ὁ δικαστής, συντάσσων τὴν ἀπόφασιν, θὰ ἔχη πάντοτε ἐν νῶ ὅτι ὑπόκειται αὐτὴ εἰς τὴν βασιλικὴν ἐπίκρισιν, και ἡ συναίσθησις τῆς ἐνδεχομένης και πιθανῆς αὐτῆς ἐπικρίσεως θὰ τὸν καθιστᾷ ἐπιμελέστερον, φιλοτιμότερον και προσεκτικότερον. Τὸ συμπέρασμα τῆς Βασιλικῆς ἐπικρίσεως πρέπει νὰ καταχωρίζεται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, εἶδος μητροῦ, ὅπερ θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἐπιεικισμένων δικαστικῶν προβιβασμῶν. Ὁ ἐλεγχος τῆς δημοσίας γνώμης ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐν ἰδίῳ τεύχευ κατὰ μῆνα, ἡ ἐν ἐφημερίδι βδομαδιαίᾳ, ὥς ἡ ἐν Γαλλίᾳ Gazette des Tribunaux, δημοσιεύσεως ὄλων τῶν ἀποφάσεων, μετὰ τὰ ὄνόματα τῶν εἰσηγητῶν. Ἡ κρίσις τῆς δημοσίας γνώμης, ἴσως διὰ τὸ ἀπροσωπώλητον αὐτῆς, εἶναι ἡ λυσιτελέστερα. Τινὲς τῶν σημεριῶν δικαστῶν πιστεύουσιν ἑαυτοὺς ἱερά πρόσωπα, μετὰ προνόμια ἀνώτερα και τῶν τοῦ Βασιλέως, μὴ ὑποκείμενα εἰς ἐλεγχον οὐδ' εἰς εὐθύνην διὰ τοῦτο εἶδομεν αὐτοὺς σκανδαλιζομένους ἐκ τῶν ἐπικρίσεων τοῦ ἀνεξαρτήτου τύπου εἰς ἃς ἦσαν ἀσυνεϊθιστοὶ, ἐγενομένων δὲ μάρτυρες σκανδαλωδῶν κατὰ δημοσιογράφων και ἄλλων πολιτῶν καταδιώξεων ἐπὶ ἐξουβρίσει δικαστῶν, σκανδαλωδέστερας δ' αὐτῶν τῶν δικαστῶν ἀποπειρας νὰ στερήσῃσι τοὺς δικωκόμενους τῶν φυσικῶν αὐτῶν δικαστῶν, ἡτοι τῶν ἐνόρκων, διὰ παρανόμου παραπομπῆς ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τούτέστιν ἐνώπιον ἑαυτῶν. Τοὺς ὄριστὰς τοῦ Βασιλέως ἔκριναν ἐπιεικέστερον οἱ δικασταί, ἡ τοὺς ἐπικριτὰς των. «Συγχαινομαί τὴν δημοσιογραφίαν», ἀνέκραξεν ἀπὸ τῆς ἔδρας του πρὸ τινος, Ἕλλην πρόεδρος Πρωτοδικῶν, προβιβασθεῖς μετ' ὀλίγον εἰς ἐφέτην ἄγγλος ὅμως συναδελφὸς του, ὁ λόρδος ἀρχιδικαστῆς Ρῶσελ, ἄλλως ἐξεφράσθη περὶ τῆς τετάρτης αὐτῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους, ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἔδρας του. «Ἡ ἐφημεριογραφία», εἶπεν ὁ λόρδος Ρῶσελ, εὐρύνουσα τὸ ἀκροατήριον ἡμῶν και καθιστώσα τῷ ἀγγλικῷ λαῷ προσιτὴν τὴν γνώσιν και τὴν ἐπίκρισιν τῶν πράξεων μας, προσφέρει εἰς τὴν πολιτείαν και εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν».

«Συναισθανόμενοι τὴν ἐφ' ἡμᾶς ἀένναον προσήλωσιν τοῦ λαϊκοῦ ὄφθαλμοῦ, ἀφιεροῦμεν εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν ἅπασαν τὴν δianoian, ἦν μᾶς ἐδώρησεν ἡ Θεία Πρόνοια, και γινόμεθα προσεκτικώτεροι και φιλεργώτεροι. Ἡ ἐτυμηγορία τῆς κοινωνίας εἶναι ἀμερόληπτος και ὅταν ἀκόμη εἶναι πεπληνημένη, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἶναι δρθή ὄσακις και ἡμεῖς, καθὸ ἄνθρωποι, σφάλλομεν, ἡ ἀπροσωπώλητος κοινὴ γνώμη μᾶς ὑποδεικνύει τὰ σφάλματά μας. Ἡ κοινωνία, διὰ τοῦ ἐλευθέρου τύπου, εἶναι ὁ διορθωτῆς (the corrector) τῶν ὀλισθημάτων ἡμῶν και ὁ ἀσφαλέςτερος ὠδηγὸς μας. Ἄν, ἀποκλιόντες τὸν τύπον τῶν συνεδριάσεων ἡμῶν, ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸν λαὸν τὰ στοιχεῖα δι' ὧν δύναται νὰ κρίνη τὰς πράξεις μας, θ' ἀφαιρέσωμεν ταυτοχρόνως, ἡ τοὺλάχιστον θὰ μειώσωμεν ἐπαισθητῶς, τὴν ἐπὶ τὰς πράξεις μας ἐμπιστοσύνην του, φοβερώτερον δὲ τούτου διὰ τὸν τόπον δυστύχημα δὲν δύναται νὰ φαντασθῶ. Νὰ καταργηθῆ ὁ βάρβαρος θεσμὸς τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, εἰς ὃν κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ προαγωγή τῆς στρεψοδικίας. Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ ὀφειλέτης, καταφεύγει εἰς πᾶν μέσον ἠθικὸν και ἀνήθικον, ὅπως ἀναβάλη, ἐφ' ὅσον τῷ εἶναι δυνατόν, τὴν ἀπόλειαν τῆς προσωπικῆς

τοῦ ἐλευθερίας, ἡτις ἐν φυλακαῖς ἑλληνικαῖς σημαίνει πολλακίς τὴν ἀπώλειαν και τῆς ζωῆς. Τὸν ἐντιμον και εὐσυνειδητον δανειστὴν δὲν συνδράμει ἡ προσωπικὴ κρατήσις εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ πιστώματος του, διότι οἱ ἐντιμοὶ και εὐσυνειδητοὶ δὲν καταφεύγουν εἰς τὸ ἀπάνθρωπον αὐτὸ μέσον τῆς ἐκβιάσεως κατ' ἀνθρώπου μὴ κερτιμένου περιουσίαν. Ἡ προσωπικὴ κρατήσις χρησιμομεύει μόνον εἰς τοὺς τοκογλύφους, τοὺς Σαυλώκ τοῦ πολιτισμοῦ ὡς μέσον ἐκβιασμοῦ κατὰ τῶν συγγενῶν ἀπερικοπέτων νεανιῶν, ὑπογραφόντων ἀντι 1000 δραχ μετροτητῶν, συναλλαγματικὰς διὰ 10,000. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία, ὅπως ἡ ζωὴ, εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ, ὅπερ οἱ ἄνθρωποι δὲν δικαιοῦνται ν' ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ ἄλλον ἄνθρωπον, εἰμὴ ἔνεκα ἐγκλήματος, ἡ δὲ πενία δὲν εἶναι ἐγκλημα. Τὴν προσωπικὴν κρατήσιν κατήγγησαν ὄλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι μέτρον ἀντικείμενον εἰς τὸν χριστιανισμὸν και εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς και τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ και διότι ἀντίκειται και εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς οικονομίας και τῆς δημοσιονομίας. Ἡ σωματεμπορία, ἡ δουλεία, δύναται νὰ ἐννοηθῶσι, διότι ὁ δούλος, παλούμενος ἡ δουλεύων, ἀποφέρει τίμημά τι εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ, τί ὅμως ἀποφέρει εἰς τὸν δανειστὴν ἡ στέρησις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ ὀφειλέτου του; Τί ἀποφέρει αὐτὴ εἰς τὸ Κράτος; Ἀπολύτως τίποτε τούναντίον, ὁ μὲν δανειστῆς δαπανᾷ διὰ τὴν διατροφήν, τὸ δὲ Κράτος διὰ τὴν φροῦρησιν αὐτοῦ. Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη του δὲν γίνεται ἱκανώτερος εἰς πληρωμὴν αὐτῶν ἐγκλειόμενος ἐν φυλακῇ ἄφ' ἑτέρου, ἐλεύθερος ὢν, δύναται νὰ ἐργασθῆ, ἐργαζόμενος δὲ δύναται νὰ κερδίσῃ ἵνα και τὴν ὀφειλὴν πληρώσῃ και φέρους εἰς τὸ Κράτος κατὰβάλη. Στερῶν τὸ Κράτος εἶνα πολίτην τῆς προσωπικῆς τοῦ ἐλευθερίας, μὴδὲν ἐγκλημα διαπράξαντα, εἶναι ὡς νὰ καταδικᾷ εἰς βιομηχανος ἐν τῶν μηχανημάτων του εἰς ἀεργίαν. Νὰ συστηθῶσι διαιτητικὰ δικαστήρια συγκροτούμενα ἀπὸ εἰδήμονας ἐξ ἐκάστου κλάδου, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ παραπέμπωνται αἱ ἐμπορικαὶ, ναυτιλιακαὶ και βιομηχανικαὶ διαφοραὶ. Ὁ θεσμὸς τῆς διαιτησίας εἶναι ἀναγεγραμμένος και ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ και ἐν τῷ Ἐμπορικῷ ἡμῶν Νόμῳ, ἐμεινεν ὅμως γράμμα νεκρόν, διότι εἶναι ἀτελὸς διατετυπωμένος. Τὴν διαιτησίαν εἰσῆγαγεν αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὰς μετὰ τῶν συναλλασομένων μετ' αὐτῆς συμβάσεις, εἶτε δυσπιστοῦσα εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, εἶτε ἐπιθυμοῦσα ταχυτέραν λύσιν τῶν διαφορῶν. Δὲν εἶναι ἀδίκον νὰ ἐξαναγκᾷ τὺς πολῖτας ἡ Κυβέρνησις νὰ καταφεύγουν εἰς δικαστήρια τὰ ὁποῖα αὐτὴ θεωρεῖ ἀνεπαρκῆ; Μετὰ τὴν ἀνάπτυσιν τοῦ ἐμπορίου και τῆς βιομηχανίας αἱ σχέσεις μεταξύ τῶν πολιτῶν αὐξάνονται και θὰ ἐξακολουθήσουν αὐξάνουσαι ὁσημέραι καταπληκτικῶς, μετ' αὐτῶν δ' αὐξάνουσι και αἱ διαφοραὶ εἰς τὴν λύσιν τῶν διαφορῶν τούτων εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσωσι τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Ἀλλὰ και ἂν διὰ προσθήκης προσωπικοῦ ἐπαρκέσουν αὐτίον, ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσουν μεθαύριον. Ἐν Ἑλλάδι οὐτε τὸ ἐν δεκαεσχίλιστον τῶν διαφορῶν φέρεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, πολλές δὲ και τῶν ἐνώπιον αὐτῶν φερομένων, αὐτοὶ οἱ δικασταὶ παραπέμπουν εἰς εἰδήμονας διαιτητὰς, ὁμολογοῦντες τὴν ἀνεπάρκειαν αὐτῶν εἰς τὴν λύσιν τεχνικῶν ζητημάτων. Οἱ Ἕλληνες δικασταὶ εἶναι τελείως ἔστερημένοι πρακτικῶν γνώσεων, μία οὐγγία πρακτικῆς ὅμως, εἶναι, κατὰ τοὺς ἄγγλους, χρησιμώτερα ἐνὸς τόννου θεωρίας, ἔνεκα δὲ τῆς ἀμαθίας των αὐτῆς οἱ Ἕλληνες δικασταὶ ἐξέδωκαν πολλακίς γελοίας και ἐξαμβλωμα-

ΣΠΟΥΔΗ ΤΟΥ CHARDIN

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ
(Δωρεά κ. Ροδοκανάκη)

τικός αποφάσεις, επί ζητημάτων τὰ ὅποια παίζουν ὅσα δάκτυλα καὶ αὐτοὶ οἱ παῖδες γραμματοκομιστοὶ τῶν ἐμπορικῶν γραφείων.

Ἐπὶ βεβαίως ἀνάγκη καὶ ἄλλων μέτρων, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω φρονῶ ὅτι: 1) ἀπαλλάσσεται ἡ Δικαιοσύνη τῶν πεδῶν αἰτίνες δεσμεύουσι σήμερον τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς· 2) βελτιοῦται τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστικοῦ κλάδου διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ὑλικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς προσηκούσης τῆ ἀξιώματι κοινωνικῆς θέσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ· 3) μειοῦνται αἱ δικαστικαὶ διενέξεις διὰ τῆς εἰς διαιτησίαν παραπομπῆς τῶν ἐμπορικῶν, ναυτιλιακῶν καὶ βιομηχανικῶν διαφορῶν, ὧν συντέμνεται οὕτως ὁ χρόνος τῆς ὀριστικῆς ἐκδικάσεως, ἀπελευθεροῦνται δὲ τὸ ἐπίδικον

Ἐν Λονδίῳ.

κεφάλαιον, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν παραγωγικῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας.

Κατὰ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ περιοδεῖαν τοῦ Βασιλέως μετὰ τὸν πόλεμον ὁ λαὸς ἐξελιπάρησε τὴν Μεγαλειότητά Του νὰ ἐργασθῆ πρὸς ἀνακαίνισιν καὶ ἀνάπλασιν τῶν πάντων. Ἐλπίζω ὅτι ἡ Α.Μ. δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἂν ἡ ἀνακαίνισις καὶ ἡ ριζικὴ μεταρρυθμισις δὲν ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς τρίτης τοῦ Κράτους ἐξουσίας, ματαιοπονοῦμεν πάντες οἱ ἐπὶ τούτου ἢ ἐπὶ ἐκείνου τοῦ κλάδου τοῦ ὅλου πολιτειακοῦ ὀργανισμοῦ συνιστῶντες τὴν ἀμείλικτον καταφορὰν τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ πελέκεως. Ἀρχίζοντες ἄλλοθεν ἢ ἀπὸ τῆς Δικαιοσύνης τὴν ἐθνικὴν ἀνάπλασιν, εἶναι ὡς ν' ἀρχίσωμεν τὴν οἰκοδομὴν ἀπὸ τῆς στέγης.

ΔΗΡΟΘΕΟΣ

ΟΙ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ. ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Αἱ Ἀθήναι ἐφιλοξένησαν μετὰ περισσῶν ἐνδείξεων συμπαθείας 320 φοιτητὰς τοῦ ἐν Βιέννῃ Πανεπιστημίου, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Πρυτάνεως κ. Μπερνάτσκι καὶ τοῦ ἀντιπρυτάνεως κ. Σβομπάτς. Οἱ φοιτηταί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἠριθμοῦντο καὶ 50 φοιτήτρια, ἦλθον νὰ τελέσωσι τὸ προσκύνημα εἰς τὰ ἔνδοξα ἐρεῖπια καὶ νὰ μελετήσωσι συγχρόνως τὰ ἀριστουργήματα τῆς τέχνης. Πάντες εὐσταλεῖς καὶ εὐγενέστατοι, περιῆλθον ἀκούραστοι πᾶν μέρος ὅπερ ἐκοσμεῖτο ὑπὸ ἀρχαιότητος. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον ὁ πόθος τῆς γνώσεως ὅστις ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας. Ἐξεδήλωσαν φιλελληνικώτατα αἰσθήματα, ὧν εὐγλωττοὶ διερμηνεῖς ἐγένοντο ὁ πρύτανης αὐτῶν καὶ ὁ κ. Risch, κοσμητὸς τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Βιέννῃ Πανεπιστημίου καὶ καθηγητῆς τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης. Ὁμιλήσεν οὕτως ἐν ἀπταιστώ Ἑλληνικῇ διὰ μᾶς ὠραίας ἀντιθέσεως μεταξὺ τοῦ γηραιοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης καὶ τοῦ νεωροῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐν τῇ Μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐγκάρδιος καὶ μεγαλοπρεπὴς δεξίωσις συνέσφιξεν ἔτι μᾶλλον τοὺς φιλικοὺς δεσμοὺς Αὐστριακῶν καὶ Ἑλλήνων φοιτητῶν οἷς διακρίνει ὁ αὐτὸς πρὸς ἐπιστημονικὴν πρόοδον ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμός.

Μετὰ τοὺς Αὐστριακοὺς, οἱ Βούλγαροι φοιτηταί. Αὐτοὶ ἐκόμισαν ἡμῖν θαλλὸν ἐλαίας. Ἦλθον ὅχι μόνον νὰ θανατώσιν τὰ σεπτὰ μνημεῖα τοῦ ἀθανάτου παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ νὰ βεβαιώσιν τοῖς Ἑλληνας συναδέλφους τῶν ὅτι θὰ γίνον ἀφορμὴ νὰ λησμονήσωμεν τὸ παρελθὸν μετὰ τὰς θλιβερὰς καὶ ἐπιζημίους παρεξηγήσεις του, ὅτι ἔρχονται νὰ δώσουν ὑπόσχασιν ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ κοινῆς ἐνεργείας πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον. Ἡ ἐκδρομὴ, καίτοι ἔχουσα ἐπιστημονικὸν χαρακτῆρα προσέλαβε κατ' ἀνάγκην ἀναπόδροστον καὶ πολιτικὴν σημασίαν πρωτηγωνίστησαν δὲ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην οἱ παρακολουθῶντες τοὺς φοιτητὰς 11 Βούλγαροι δημοσιογράφοι.

Οἱ φοιτηταὶ ἀνείρχοντο εἰς 300, ἐκ τῶν ὁποίων 45 φοιτήτρια. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἔκαμον αἱ προσφωνήσεις τοῦ καθηγητοῦ τῶν Καλῶν τεχνῶν ἐν τῇ Πολυτεχνεῖῳ τῆς Σόφιας κ. Νικολῶφ καὶ τοῦ σιντάκτου τῆς «Βετσέρνα Πόστα» κ. Ποπολιέφ. Ἀμφότεροι συνέδεσαν προσφυνῶς τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν νὰ προσκινήσουν τὸ ἑλλ. ἔδαφος ἀλλὰ καὶ νὰ χαράξουν, νέαν ὁδὸν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Ἑθνῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Καὶ οἱ Βούλγαροι φοιτηταὶ εἶχον ζωηροτάτας ἐνδείξεις συμπαθείας ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων συναδέλφων τῶν, οἵτινες προθυμώτατοι τοὺς συνάδεδον, ἐγένετο δὲ καὶ ἐπίσημος δεξίωσις καὶ αὐτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου.

ΖΕΜΒΡΑΝΤ

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΓΡΑΙΑΣ
(Δωρεά Σ. Ξένου)

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὁ κ. Δημ. Σ. Μπαλάγος ὠμίλησεν εἰς τὸν Παρνασσὸν περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» φιλοξενεῖ ἀποσπάσματα ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Μπαλάγου. Δι' αὐτῶν καταφαίνεται πόσον ἐνεβάθυνε ὁ ἐπιστήμων θεολόγος μας εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ὑπερόχου διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ. Μετὰ ἀδρότητα λόγων καὶ ἐπιχειρημάτων ὁ κ. Μπαλάγος μᾶς ἀνεπαρέσθησε τὴν ὑπέροχον διδασκαλίαν Ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε πρὸς τὸν κόσμον τὰς μεγάλας ἠθικὰς ἀληθείας αἱ ὁποῖαι ἐβασίζοντο εἰς τὰς σχέσεις τοῦ Εὐαγγελίου πρὸς τὰς πολιτικὰς διατάξεις, τὸν ὄρκον, τὴν οἰκογένειαν, τὴν πατρίδα, τοὺς ἐχθρούς, τὸν κόσμον, τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, τὴν ἠθικὴν, τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν θρησκείαν.

Τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἡ οἰκογένεια.

Τινές, ὡς ὁ Strauss, ἐνόμισαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὑποτιμᾷ τὸν οἰκογενειακὸν βίον καὶ τοὺς οἰκογενειακοὺς δεσμοὺς· κατήντησαν δ' εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἐξ ἄγαν στενῆς ἐρμηνείας εὐαγγελικῶν τινῶν ῥήσεων. Τῶ ὅντι φέρεται ὁ Ἰησοῦς λέγων ὅτι ὁ ἀγαπῶν πατέρα ἢ μητέρα πλεον αὐτοῦ ἢ ἐμοῦ καὶ τὸν ἑαυτοῦ γονεῖς του δὲν εἶναι ἀξίος του, ἀλλὰ διὰ τῶν ῥήσεων τούτων ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἀπλῶς νὰ καταδείξῃ ὅτι τὸ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἠθικὸν κόσμον καθῆκον εἶναι ὑπερτερον παντὸς ἄλλου καὶ ὅτι ὑπεράνω τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν ὑπάρχει ὁ θρησκευτικὸς δεσμός, ὁ ἐνῶν εἰς μίαν οἰκογένειαν πάντας τοὺς ποιοῦντας τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν διαρρηγγίει τοὺς οἰκογενειακοὺς δεσμοὺς μαρτυρεῖ μεταξὺ ἄλλων δι' ἑνὸς θεωρεῖ τὴν τιμὴν πρὸς τοὺς γονεῖς ὡς μίαν τῶν ἐντολῶν, ἃς ὀφείλει τις νὰ τηρῇ ἵνα εἰσελθῇ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὅτι ἐπιτιμᾷ τοὺς Φαρισαίους φροντίζοντας μᾶλλον νὰ προσφέρωσι δῶρα εἰς τὸ θνυοιστήριον ἢ νὰ τι-

μῶοι τοὺς γονεῖς, ὅτι ὑπετάσσετο εἰς τοὺς γονεῖς του καὶ ὅτι μία τῶν τελευταίων του φροντιδῶν ἐπὶ τοῦ σταιροῦ, ἐν μέσῳ τῶσων ἀλγηδόνων, ἦτο ἡ μέριμνα περὶ τῆς μητρὸς του, τὴν ὅποιαν συνιστᾷ εἰς τὴν υἱοκίην τοῦ Ἰωάννου στοργήν. Τέλος δὲ θεωρεῖ τὸν γάμον, ὡς δεσμόν θεῖον καὶ ἀδιάλυτον. Συμφώνως δὲ πρὸς τὴν διδασκαλίαν Ἐκείνου πολλοὶ μαθηταὶ του ἦσαν ἔγγαμοι, ὡς ὁ Πέτρος, καὶ πολλαχοῦ ὁ Παῦλος διδάσκει περὶ ἐκπληρώσεως τῶν οἰκογενειακῶν καθηκόντων.

Τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἡ Πατρις.

Οἱ δὲ εἶπε ἀκριβὲς ὅτι Χριστιανισμὸς καὶ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα εἶναι ἔννοιοι ἀποκλείουσαι ἀλλήλας καὶ ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι κοσμοπολιτικὴ τις θρησκεία, διότι παρ' ὅλην τὴν καθολικὴν τοῦ Ἰησοῦ ἀγάπην πρὸς πάντας, βλέπομεν ἰδιάζον τι ἐνδιαφέρον καὶ ἰδιάζουσαν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Μεθ' ὁποῦο πόνου στρεφόμενος ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ προλέγει τὸ οἰκτρὸν αὐτῆς τέλος, δι' ὃ «καὶ ἐκλασεν ἐπ' αὐτήν!» «Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπιουνάγει ὄρνις τὰ νοσία ἐαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθέλησαστε;». Ἐπίσης ὁ Ἰησοῦς λέγει ὅτι ἐστὶν πρὸς τὰ ἀπολωλότα πρόβατα οἴκου Ἰσραὴλ, πρὸς δὲ τοὺς μαθητάς του συνιστᾷ νὰ κηρύξωσι πρῶτον πρὸς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν.

Ἄλλ' ὅπως ἐρωτήσῃ τις πῶς συμβιβάζεται ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη μετὰ τῆς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀγάπης, ἦν συνιστᾷ ὁ Ἰησοῦς; Εἶναι πλάνη τὸ συνήθως νομιζόμενον ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπατεῖ παρὰ τοῦ ἀνθρώπου νὰ θεωρεῖ πάντας ὡς φίλους. Οὐχί τοῦναντίον ἀναγνωρίζει καὶ γνωρίζει ἐκ πείρας ὅτι τοῦτο εἶναι τι ἀδύνατον ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Αὐτὸς οὐτος βεβαίως δὲν ἐθεώρει ὡς φίλους τοὺς Φαρισαίους, τοὺς ὁποῖους ἀπεκάλει γεννήματα ἐχιδνῶν. Κοῖτοι ὁμοῦ ἀναγνωρίζει ὅτι ἕνεκα κοινωνικῶν προστριβῶν καὶ τῆς ἐπιπολαζούσης κακίας δὲν δύνανται νὰ λείψωσιν οἱ ἐχθροί, συνιστᾷ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἠπιότητα καὶ ἀνεξικακίαν, τὴν ὅποιαν ἵνα παραστήσῃ ἐπὶ τὸ ζωηρότερον λέγει τὸ περίφημον: «ὅστις σὲ ἠπιήσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην», ὅπερ βεβαίως δὲν ἐνόει ὁ Ἰησοῦς κατὰ λέξιν, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἠπισηθεὶς δὲν ἔστρεψε τὴν ἄλλην παρεῖαν, ἀλλ' ἐξήτησε τὸν λόγον τοῦ ἠπισηματος. Εἶναι ἠθροικὸν σχῆμα, δι' οὗ ὁ Ἰησοῦς συνιστᾷ τὴν ἑλλειψιν πάσης μνησικακίας πρὸς τοὺς ἐχθροὺς.

ΔΗΜ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΝΟΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥ

(ΣΥΛΛΟΓΗ ΥΠΟ ΙΩΑΝ. Γ. ΦΡΑΓΚΙΑ)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚΤΗ

ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΚΑΛΙΣΘΗΣΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

— Διότι, ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Εὐριπίδου, φίλε Παναγιώτη, καὶ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι πληροῦσι τὸ θέατρον πυκνοὶ καὶ ἀνοπέμονοι διὰ ν' ἀκούσουν τὴν Ἱφιγένειάν του. Φαντάσου τὰς βαθμίδας τοῦ ἀμφιθεάτρου πλήρεις κόσμου ἐνδεδυμένου κατὰ τὸν τότε συνήθη τρόπον, μὲ τοὺς χιτῶνας, τὰ τριβῶνια, τοὺς μανδύας, τὰ πέδιλα κλπ. Φαντάσου ὅτι ἡμεῖς οἱ τρεῖς ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως εἰσερχόμεθα εἰς τὰς κερκίδας φέροντες σὺ μὲν ὁ Παναγιώτης ὑψηλὸν πῖλον, δίοπτρα καὶ σακκάκι, ὁ δὲ Χαρίλαος ρεδιγκόταν καὶ ρεπούμπλικαν, ἐγὼ δὲ φέσιον τουρκικὸν καὶ φουστάνελλαν. Τὶ νομίζεις; ὅτι θὰ συνῆθαι τότε ἐκεῖ μέσα;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Καί διὰ τί, οἱ ἀρχαῖοι εἰς τοὺς ὁποῖους αὐτὰ τὰ ἐνδύματα ἦσαν τὰ συνήθη, θὰ μᾶς ἀπέβαλλον ἐκ τοῦ θεάτρου, μήπως διότι τὰ σημερινὰ ἐνδύματά μας δὲν εἶναι ὠραία, ὡς εἴπομεν, ἢ μήπως διότι δὲν ἦσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συνήθη;

— Βεβαίως διότι δὲν ἦσαν συνήθη.

— Ἄρα, εἶπον ἐγὼ, τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὰς κατὰ καιροὺς ἐνδυμασίας πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶδε εἰς τοὺς συγχρόνους τὴν καλὴν ἢ κακὴν ἐντύπωσιν εἶνε, ὅχι τὸ κάλλος καθ' ἑαυτό, ἀλλ' ἡ συνήθεια;

— Συμφωνότατοι, ἀπήντησαν καὶ οἱ δύο.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

αὐτό; Διότι ἀρὰ γὰρ τὰ ἀρχαῖα αὐτὰ ἐνδύματα εἶναι ἀσχημα, ἀκομψα ἢ ἀσεμνα.

— Οἱ δὲ εἶπον ὅτι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Καί διὰ τί, οἱ ἀρχαῖοι εἰς τοὺς ὁποῖους αὐτὰ τὰ ἐνδύματα ἦσαν τὰ συνήθη, θὰ μᾶς ἀπέβαλλον ἐκ τοῦ θεάτρου, μήπως διότι τὰ σημερινὰ ἐνδύματά μας δὲν εἶναι ὠραία, ὡς εἴπομεν, ἢ μήπως διότι δὲν ἦσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συνήθη;

— Βεβαίως διότι δὲν ἦσαν συνήθη.

— Ἄρα, εἶπον ἐγὼ, τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὰς κατὰ καιροὺς ἐνδυμασίας πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶδε εἰς τοὺς συγχρόνους τὴν καλὴν ἢ κακὴν ἐντύπωσιν εἶνε, ὅχι τὸ κάλλος καθ' ἑαυτό, ἀλλ' ἡ συνήθεια;

— Συμφωνότατοι, ἀπήντησαν καὶ οἱ δύο.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

ἐκείνη ἦκουε κἀνενα νὰ σοῦ εἴπῃ ἐκεῖ πλησίον, εἰς τὴν ἀρχαίαν γλώσσαν, ἐννοεῖται: — Αἱ, φίλε Παναγιώτη, εἶνε μὲν ἀκατάληπτοι καὶ ξέναί αἱ λέξεις αὐταί: τί λές κυρά μου κλπ. ἀλλὰ πόσον ὠραιότεραι εἶνε τῶν λέξεων εἰ φῆς, κλπ.! Τὶ θὰ ἐσκέπτεσο τότε, φίλε Παναγιώτη;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Καί διὰ τί, οἱ ἀρχαῖοι εἰς τοὺς ὁποῖους αὐτὰ τὰ ἐνδύματα ἦσαν τὰ συνήθη, θὰ μᾶς ἀπέβαλλον ἐκ τοῦ θεάτρου, μήπως διότι τὰ σημερινὰ ἐνδύματά μας δὲν εἶναι ὠραία, ὡς εἴπομεν, ἢ μήπως διότι δὲν ἦσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συνήθη;

— Βεβαίως διότι δὲν ἦσαν συνήθη.

— Ἄρα, εἶπον ἐγὼ, τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὰς κατὰ καιροὺς ἐνδυμασίας πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶδε εἰς τοὺς συγχρόνους τὴν καλὴν ἢ κακὴν ἐντύπωσιν εἶνε, ὅχι τὸ κάλλος καθ' ἑαυτό, ἀλλ' ἡ συνήθεια;

— Συμφωνότατοι, ἀπήντησαν καὶ οἱ δύο.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

— Ὅχι, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀσυνεθίστα.

— Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν γλώσσαν. Ὑποθέσατε ὅτι καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἡ Ἱφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον παρίστανε τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Κλυταίμνηστραν:

— Τὶ φῆς; Ἐγὼ σοὶ δεξιάν; Αἰδοίμεθ' ἂν Ἀγαμέμνον, εἰ ψάσειεν ὦν μὴ μοι θέμις;

μᾶλλον εἶναι ὤραιότερα τῶν ἄλλων, δηλ. λαλεῖ πρὸς τὴν ψυχὴν μας γλυκύτερον καὶ βαθέτερον;

— Καὶ ποῦς 'μπορεῖ ν' ἀμφιβάλλῃ δι' αὐτό, εἶπεν ὁ Παναγιώτης.

— Ὁμολογήσαμεν ἔμως πρὸ δλίγου, νομίζω, διὰ τὴν κρίσιν κάνεις περὶ τοῦ κάλλους μιᾶς γλώσσης, πρέπει νὰ τὴν γνωρίζῃ, διότι ἄλλως ἀκούει σειρὰν ἤχων ἀκαταλήπτων εἰς αὐτήν;

— Μάλιστα.

— Καὶ διὸ ἐσθ' περισσότερον τὴν γνωρίζει δηλ. τὴν ἔννοει, τόσῳ μᾶλλον καὶ τὴν αἰσθάνεται ὤραϊαν, καὶ τόσῳ περισσότερον εἶναι ἀρμόδιος καὶ ἱκανὸς νὰ τὴν αἰσθανθῇ;

— Τὸ εἶπαμεν καὶ αὐτὸ καὶ τὸ ξαναλέμε, εἶπεν ὁ Παναγιώτης.

— Εἶπομεν ἔμως καὶ ἐν ἄλλο πρᾶγμα, φίλε Παναγιώτη.

— Ποῦ πρᾶγμα;

— Ὅτι εἰς τὰς ἐνδομασίας τῶν ἀνθρώπων ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια, ἐστὶ τὰ ἀσυνείθιστα ἐνδύματα μᾶς φαίνονται παράξενα ἢ γελοῖα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἴναι καθ' ἑαυτὰ ὠραία ἢ μή.

— Τὸ εἶπαμε, μάλιστα.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Τῆς ἔτεινε τὸ χεῖρ φεύγων, καὶ ἐνῶ τὴν ἐκύτταξε βαθεῖα βαθεῖα μέσα στὰ μᾶτια τῆς εἶπεν.

— Σύμφωνοι;

— Ναι, ἀπότηση ἐν ὠραία καστανὴ κόρη κλίνουσα τὴν κεφαλὴν μὲ μίαν ἑλαφρὴν νευρικὴν κίνησιν. Καὶ ἐνῶ ὑψίστατο τὸ βλέμμα του μὲ θάρρος ἐξηκολούθησε. Δέχομαι τὸ στοίχημα, θὰ προσπαθήσητε νὰ μὲ γελάσετε ἀλλὰ νομίζω διὸ δὲν τὸ κατορθώσετε.

— Τώρα μὲ ὠθεῖτε περισσότερον.

— Τόσω τὸ καλλίτερον. Δὲν σᾶς φοβοῦμαι, ὅχι. Ἄλλως καὶ ἡ πρωταπριλιά εἶνε ἀκόμη τόσο μακρυνία. Μᾶς λείπει ἕνας μῆνας σχεδόν.

— Αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε. Μὴ φοβήθητε δὲ λησμονῶ ποτέ.

— Ὅστε σύμφωνοι λοιπόν' εἶπε τώρα ἐκείνη μὲ τὴν αὐτὴ ἑλαφρὰ νευρικὴ κίνησιν.

— Συμφωνῶτατοι, ἀπότηση αὐτός, καὶ σφίγγων καὶ πάλιν τὸ μικρὸ λευκὸ τῆς χεῖρ, κατῆλθε βιαστικὰ τὴν κλίμακα.

✽

— Ἄς ἴδωμεν τώρα μήπως συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὴν ἀσυνείθιστον γλώσσαν. Σὲ ἴκουσα νὰ λέγῃς πρὸ δλίγου, καὶ τὸ ἐνέκριναι καὶ ἐγὼ ὡς ὀρθόν, ἐστὶ ἢ ζωντανὴ γλώσσα εἰν' ἐκείνη τὴν ὁποίαν δμιλεῖ καὶ αἰσθάνεται ὁ λαός, δηλαδὴ ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἐσυνείθισε νὰ λαλῇ καὶ νὰ αἰσθάνεται, ἢ μήπως σφάλω;

— Ναι τὸ εἶπα καὶ τὸ ξαναλέγω. Ἡ συνείθισμένη εἶναι ἢ ζωντανὴ, αὐτὴ εἰν' ἐκείνη ποῦ ὄχι μόνον τὴν καταλαβαίνομε ἀλλὰ καὶ τὴν αἰσθανόμαστε. Κάθε ἄλλη μᾶς φαίνεται παράξενη σὰν τὰ ἀσυνείθιστα φερέματα.

— Ὅσον ὠραία καὶ ἂν ἴναι καθ' ἑαυτήν;

— Ὅσον ὠραία καὶ ἂν ἴναι.

— Εἶπέ μοι τώρα, μεταξύ δύο ἀνθρώπων ἐξ ἴσου καλαισθητῶν, εὐκρινῶν καὶ ἀνεπτυγμένων ἀλλ' ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἰς ὄχι μόνον ἐννοεῖ γλώσσάν τινα ἀλλὰ καὶ τὴν ἔχει συνήθη μητρικὴν τοῦ γλώσσαν, ἐνῶ ὁ ἄλλος τὴν ἐννοεῖ μὲν ἀλλὰ τὴν ἔχει ἀσυνείθιστον, ποῖος ἐξ' αὐτῶν τῶν δύο αἰσθάνεται τὴν γλώσσαν ταύτην βαθέτερον καὶ περισσότερον;

— Ἐννοεῖται ὁ πρῶτος. Θέλει κ' ἐρώτημα;

— Ἄρα ὁ ἄλλος τὴν αἰσθάνεται ὀλιγώτερον;

— Ἡ καὶ καθόλου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΘΑΛΙΔΗΣ

Ἡ Γιόλα ἐπέστρεψε εἰς τὸ σαλὸν μειδιώσα. Ἄν καὶ ἐφαίνετο ἡρεμος ἐν τούτοις κάποια μικρὰ ἀνησυχία διακρίνετο ἐπὶ τῆς μορφῆς τῆς. Δὲν ἤθελε νὰ τὴ γελᾷ, ὄχι. Ἔστω καὶ τὸ πλέον μικρὸ καὶ ἑλαφρὸ γέλασμα. Τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης Ἀπριλίου θὰ ἦτο ὅλη προσοχή. Δὲν θὰ ἐπίστρεφε τίποτε. Δὲν θὰ παρεδέχετο οὐδέν. Μὲ τὴν σκέψιν αὐτὴν ἐπῆγε εἰς τὸ ἰδιαίτερον σαλονάκι τῆς—τὸ ὁποῖον εἶχε μετασημασίαν σχεδόν εἰς ἀτελί—καὶ εἶδεν εἰς τὸν ἡμεροδελτικὴν τὴν ἡμερομηνίαν. Ὑπελείποντο ἀκόμη ὡσεὶς εἴκοσι πέντε ἡμέραι διὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίον. Δὲν ἔπρεπε βεβαίως ν' ἀνησυχῆ ἀπὸ τώρα. Ἐίχε ἀκόμη ἐμπρός τῆς τόσο καιρὸν! Ἡ μητέρα τῆς τὴν εὔρε μετ' ὀλίγον καθημένην εἰς τὸ σαλονάκι τῆς νὰ ξεφυλλίζῃ ἀφηρημένη ἕνα βιβλίον. Ἡ Γιόλα ἦτο ἡ μοναχοκόρη τῆς, καὶ οὐνεπὶς ἡ ἀδυναμία τῆς, ἡ στοργὴ τῆς. Ἐκάθησε κοντὰ τῆς καὶ ἡ μητρικὴ παρουσία φαίνεται ὅτι ἔφερε κάποιον περισπασμὸν εἰς τὰς ἀνησυχίας σκέψεις τῆς κόρης, διότι μετ' ὀλίγον, μέσα εἰς τὸ κομψὸ σαλὸν τὸ πληγεῖς ἀπὸ τὰ ὠραία καλλιτεχνικά τῆς ἔργα, ἠκούετο τὸ

παιδικὸ γέλιο καὶ τὸ γλάρον τερέσιμα τῆς ὠραίας καστανῆς.

✽

Ὁ Ἀλέκος διευθυνόμενος εἰς τὸ σπῆλι του κατέστρεψε τὸ σχέδιόν του. Ἦθελε νὰ γελᾷ πληρῶς τὴν ἐφφῶ καὶ ὑπερήφανον κόρην ἢ ὁποῖα μὲ τὸσον ἐγωισμόν ἐδήλωσε ὅτι δὲν γελιέται ποτέ. Ἡ Γιόλα ἦτο φίλη καὶ συμπαθὴς τῆς ἀδελφῆς του—τὴν ἐγνώριζε πρὸ μακροῦ καὶ οὐδέποτε εἶχε προσέξῃ τὸ λευκὸ καὶ ὄχρῳ ἐκεῖνο ἄνθος τὸ ὁποῖον ἐβλεπεν ἐνίοτε πλησίον τῆς Ἐλένης. Κατὰ σύμπτωσιν ὁμοῦ πρὸ δύο μηνῶν ἐκλήθησαν νὰ συμμετάσχουν εἰς μίαν φιλοπαιρικὴν ἐορτήν, καὶ ἐπαίζαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ αὐτὸ θεατρικὸν ἔργον.

Ἡ Γιόλα ἔπαιξε τέλεια.

Ἡ στιγμή ἐκείνη τῆς ἐρωτικῆς ἀγωνίας εἰς τὸ μονόπρακτο δραματάκι, τοῦ ἀπεκάλυψε ποῖους θεατρικοὺς ἀγάπης καὶ τρυφερότητας ἠδύνατο νὰ ἐμπερικλείσῃ ἢ ψυχὴ τῆς. Τοῦ ἀπεκάλυψαν ἄβυσσον ἀφοσιώσεως τὰ φωτεινά τῆς μάτια. Τοῦ ἀπεκάλυψε βᾶθος ἀγάπης καὶ πάθους ἢ φωνὴ τῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ Γιόλα παρουσιάσθη διαφορετικὴ εἰς τὰ μᾶτια του. Καὶ οὔτω βαθύτην ἢ οὐνεπὶς καὶ ἡ οἰκειότης καὶ αἱ ἀποκαλύψεις τῆς ἐσπέρας τῆς ἐορτῆς, ἔθεσαν κάποιας ἄλλας ὄψεις βαθυτέρας τῆς ἁπλῆς ἐκτιμῆσεως, αἱ ὁποῖαι τίς οἶδε, ἴσως,—ποῖος εἶνε βέβαιος διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν;—μὴ δὲν ἔφθανον καὶ εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην. Ἦδη προχωρῶν πρὸς τὸ σπῆλι του ὁ Ἀλέκος εἶχε καταστρώσει ὀλοκλήρον τὸ σχέδιόν του. Σχέδιον εὐφρυνῆς ἀλλὰ καὶ ἐγωιστικόν, σχέδιον βαθέως μελετημένον καὶ ἴσως βαρῶν, προκειμένου περὶ τοῦ ἀπονηρεῖτου χαρακτήρος μᾶς ἀνώας κόρης. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἠθέλε νὰ τὴν ρικῆσῃ, νὰ τὴν γελᾷ, καὶ ἴσως εἰς τὸ σχέδιον αὐτὸ νὰ βασίξῃ ἀκόμη κάποια ἀπόφασιν ἢ κάποια ἀποκάλυψιν ἰδιαίτερος ἐνδιαφέροντος, ἀπὸ ἐκεῖνας ὁμοῦ τὰς ὁποίας ἐνίοτε ὁ ἀνθρώπος ἐπιζητῇ καὶ ἐπιτυγχάνῃ ὄχι ζωρῆς ἑσπείρας. Ὅταν ἔφθασε σπῆλι του ὁ Ἀλέκος διηρῆσθη εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ἀδελφῆς του.

✽

Ἡ κ. Δ... ἡ μητέρα τῆς Γιόλας ἐδέχετο τὴν Πέμπτην. Τὸ σαλὸν τῆς πάντοτε ἦτο πληρῶς κόσμον ἐκλεκτῶν. Ἡ Γιόλα εἰς ὄλας αἰτίας τὰς ὑποδοχὰς κομψῆς, χαρίεσσα καὶ ὀφθαλμική, ἐσκόμπιζε πρὸς ὄλους ὄσοις ἐπληροίεζε, τὸ ἀγγὸν ἄρωμα μᾶς ψυχῆς ὑπερμέτρως εὐγενοῦς, μᾶς καλωσύνης ὑπερμέτρως ἀρωματισμένης, μᾶς εὐφύτας ὑπερμέτρως φωτεινῆς. Εἰς αὐτὰς τὰς συγκεντρώσεις ὑπερμέτρως πάντοτε αἱ φίλαι τῆς Γιόλας καὶ ὀλίγοι γνώριμοι κίριοι. Μεταξὺ δὲ τῶν πρώτων ὁ Ἀλέκος καὶ ἡ ἀδελφὴ του. Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ Ἀλέκος ἦλθε μόνος. Ἐπληροίωσε τὴν Γιόλα καὶ ἡ συνάντησις τῶν καὶ οἱ τυπικοὶ λόγοι τοὺς ὁποίους ἀντήλλαξαν

ἀπέδειξαν ὅτι ἐλησιόνησαν καὶ οἱ δύο τῆς Πρωταπριλιάς τὸ στοίχημα. Ὄλιγον βραδύτερον ἡ Γιόλα τὸν ἐπληροίωσε καὶ πάλιν λέγουσα.

— Ἀλήθεια δὲν σᾶς ἠρώτησα, γιατί δὲν ἦλθεν ἡ Ἐλένη μαζί σας;

— Ἄ! ἡ Ἐλένη, ἴσως ἦ ἀργήσητε κάμποσες μέρες νὰ τὴν ἴδῃτε. Εἶνε ἀπηχολημένη μὲ μία φίλη τῆς ἢ ὁποῖα ἦλθεν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ δὲν ἠξείρετε πόσον εἶνε γιὰ τοῦτο ἐδχαριστημένη.

— Ἀλλὰ καὶ σῆς μοῦ φαίνοσθε πολὺ ἐδχαριστημένοι σήμερα, εἶπεν ἡ Γιόλα γελῶσα, μήπως διὰ τὴν ἴδιαν ἀφορμὴν;

— Δὲν διατάζω νὰ σᾶς τὸ ὁμολογήσω, ἀπότηση ἐκεῖνος ζωηρῶς. Εἶνε πραγματικῶς ἐδχαριστὸν πρᾶγμα ἢ γνωριμία καὶ ἡ φιλία μὲ μίαν νεαρωτάτην, πλουσιοτάτην καὶ ὠραιωτάτην κόρην. Καὶ δὲν φαντάζεσθε καὶ τί ἐξυπνη ποῦ εἶε! Θὰ τὴν γνωρίσητε ὁμοῦ καμμὰ μέρα...

— Εἶνε περαστικὴ; Ἠρώτησε μὲ φωνὴν ὀλίγον ἡλλοιωμένην ἡ Γιόλα.

— Δὲν ξέρω. Θὰ προσπαθήσωμεν ὁμοῦ, ἡ Ἐλένη καὶ ἐγὼ νὰ κάμωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν μακροτέραν τὴν ἐδώ διαμονὴν τῆς.

Ἡ Γιόλα τὸν ἐκύτταξε μὲ τὰ μεγάλα καστανὰ τῆς μάτια καὶ ἕνας ἀόρατος τρόμος ἔφερε μὴ κίνησιν εἰς τὰ χεῖλη τῆς, τὰ ὁποῖα ἔτοι ἀιφνῆδώς ἔχασαν τὸ ὠραῖον χροῖον χρωμᾶ τῶν. Ἐν τούτοις, κυρία ἑαυτῆς τὸν ἠρώτησε.

— Καί, πὼς τὴ λένε;

— Θέλειε τὸ οἰκογενειακὸν τῆς ὄνομα ἢ τὸ ἰδικόν τῆς;

— Καὶ τὰ δύο.

— Ἡ οἰκογενεὶα τῆς ὀνομάζεται Μαράνου καὶ ἐκείνη Δόλλα. Δὲν εἶνε ὠραῖον καὶ γλυκὸ ὄνομα;

Τὰ μεγάλα καστανὰ μᾶτια τὸν ἐκύτταξαν καὶ πάλιν μὲ ἀπορία καὶ μίαν λάμψιν περαστικὴ, ἢ ὁποῖα τίς οἶδε ἐὰν προήρχετο ἀπὸ λύπην, ἀπὸ περιφρόνησιν, ἢ ἀπὸ πόνο, ἔσβυσεν εἰς τὴν στιγμήν, χωρὶς ὁμοῦ νὰ ἐμφορέσῃ νὰ παρασύρῃ μαζί τῆς καὶ τὸ βαθὺ τῶν παραπόνο....

✽

Εἰς δύο—τρεις ἀλλεπαλλήλους συναντήσεις τῆς Γιόλας καὶ τοῦ Ἀλέκου ἐκνησοχοῦσε πάντοτε ἡ ὀμιλία διὰ τὴν περαστικὴ ξένη. Ὁ Ἀλέκος βεβαιώνει ἀκόμη τὴν ἐπασχόλησιν τῆς ἀδελφῆς του μὲ τὴν νέαν φίλην τῆς. Ὅταν δὲ ἐξεφράζετο πλέον συγκεκριμένως περὶ τῆς Δόλλας ἐδείκνυε πλέον ἢ ἐνθουσιασμόν ἐδείκνυε θαυμασμόν, σχεδόν ἀγάπην. Ἡ Γιόλα τὸ ἀντιλαμβάνεται. Ἡ ψυχὴ τῆς πληγώνεται. ἴσως βλέπει νὰ ξεφυλλίζονται πρὸ αὐτῆς μὲ τρόπον οκλήρον καὶ ἀγριον ὄλα τὰ ὠραῖα ὀνειροπολήματα τῆς ἀγάπης. Ὑπερήφανος ὁμοῦ καὶ ἱσχυρὰ ἀκούει μὲ προσποιητὴν ἀπάθειαν τοὺς ἐρωτικὸς παλμοὺς καὶ τὰς ἐρωτικὰς σχεδὸν ἐξομολογήσεις τοῦ Ἀλέκου. Ἀποφεύγει νὰ γνω-

ρίση τῆ Δόλλα καὶ δὲν ἐπιζητεῖ νὰ ἐπανίδῃ τὴν Ἐλένη. Μίαν ἡμέρα ὀλίγον πρὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου ὁ Ἀλέκος ἐφθάσε βιαστικὸς εἰς τὸ σπίτι τῆς Γιόλας. Τὴν εἶρε μοναχὴν εἰς τὸ ἀτελιέ της—ὅπως τὸ ὠνόμαζε γελῶσα—καταγινωμένην εἰς τὴν ζωγραφικὴν. Ἐνα μπουκέτο ἀπὸ τριαντάφυλλα μέσα εἰς ἕνα ἐλαφρῶς ὄχρὸ βάζο, ἐφαίνετο ὅτι πρὸ μιᾶς οὐγμῆς ἐτέθη ἐκεῖ καὶ τὰ τριαντάφυλλα ἀνεδεικνύοντο εὐχρῶα καὶ ζωηρὰ καὶ ἐρώδη. Εἰς τὴν βράσιν τοῦ δοχείου δύο-τρία ἐξ αὐτῶν ληρομνημένα καὶ ἀπερομμμένα ἀπετέλουν τὴν ἀντίθετον πρὸς τὰ περιποιημένα μὲ στοργὴν ρόδα, τόσοσ ὅμως ἦσαν καὶ ἐκεῖνα φυσικὰ ὥστε ἠδύνατο τις νὰ νομίσῃ ὅτι καὶ θνητοκοντα ἀκόμη ἐσοκόρπιζον τὸ γλινκὶ ἄρωμά των.

Ἐπὶ τὸν ὅταν ὁ Ἀλέκος εἰσηλθὲν εἰς τὸ γραφεῖον ἡ Γιόλα τὸν ἐχαιρέτησε χωρὶς ν' ἀφίση τὸ πινέλο ἀπὸ τὸ χέρι της. Εἰς τὴν στάσιν της, εἰς τὴν ὑποδοχὴν της ὑπῆρχε κἀποια ἐπιφύλαξις, κἀποια ἀδιόρατος ψυχρότης. Ὁ Ἀλέκος τὸ ἀτελήφθη καὶ ἐμειδίασεν εὐχαριστημένως. Ὅλα αὐτὰ τοῦ ἐφανέρωνον ὅτι ἐπόθει, καὶ ἠθέλε καὶ ἐζήτει ἴσως νὰ μάθῃ. Καὶ χωρὶς νὰ λείψῃ τὸ μειδιάμα αὐτὸ τῆς ἐνδομύχου ἱκανοποιήσεως ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ τῆς εἶπε θεωρῶν κατὰ πρόσωπον αὐτήν.

— Δεσποινὶς Γιόλα, ἐρχομαι νὰ σὰς ἀναγγείλω ἕνα εὐχάριστο.

— Σὰς ἀκούω, ἀπήντησεν ἐκείνη ἐξακολουθοῦσα νὰ βάζῃ τῆς τελευταῖας πινελιαῖς εἰς τὰ ὄρατα μιαιμένα ῥόδα.

— Ἠρραβωνίσθη . . .

Ἡ κεφαλὴ τῆς Γιόλας ἀνυψώθη ἀποτόμως. Μία ὄχρῶα μορφὴ ἐφάνη ἀνακύπτουσα ἀπὸ τὰ ψεύτικα τριαντάφυλλα. Δύο μάτια φωτεινὰ τὸν ἐκτίταξαν ἄφωνα.

Ὁ Ἀλέκος ἐξηκολούθησεν

— Σήμερον τὸ πρωτὶ ἀντηλλάξαμεν ἐπισήμως λόγον μὲ τὸν πατέρα τῆς Δεσποινίδος Μοράνου. Ὁ πατέρας της φαίνεται ὅτι ἠθέλε πολλὸν αὐτὸ τὸ συνοικέσιον, ἀφ' ὅτου μάλιστα ἐνόησεν ὅτι ἦτο καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς κόρης του. Ἡ Ἐλένη εἶνε σὰν τρελλὴ ἀπὸ τὴν χαρὰ της. Ἦρθα νὰ τὸ ἀναγγείλω καὶ σὲ σὰς μόνος μου, πρὶν τὸ ἰδῆτε εἰς τὰς ἐφημερίδας.

— Καὶ ἐγὼ σὰς συγχαίρω θερμοτάτα, ἀπήντησεν ἡ Γιόλα μὲ ἡσυχὴ φωνή, κίπτουσα πύλιν, ἴσως μὲ περισσότερο σιτοργὴ πρὸς τὰ μαραμένα τριαντάφυλλα.

— Ἐχάριστώ, ἀπήντησεν ὁ Ἀλέκος μὲ τὸ αὐτὸ εὐχαιρημένον ἔφος. Ἔχω ὅμως καὶ μιὰ ἄλλην παρὰ κληθὴν ἐξηκολούθησε. Δὲν ξέρω σὲ ποίαν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας θὰ γίνουσι ἐπισήμως οἱ ἀρραβῶνες μας. Θὰ σὰς ἐποβάλλω τὴν φιλικὴν παρὰ κληθὴν νὰ μὲ τιμήσετε μὲ τὴν παρουσίαν σας. Ἡ Ἐλένη θέλει τόσο πολὺ νὰ παρευρεθῆτε εἰς αὐτούς. Σὰς ἐθεωρήσαμε πάντοτε ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων μας φίλων. Σὰς ἐδόκαμε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐκτιμήσεώς μας, ἀφοῦ σὰς ἐμπιστεύθηκα καὶ αὐτὰ τὰ ἐρωτικά μου ὄνειρα. Θὰ εἶνε ἄραγε ἡ μη-

τέρα σας τόσοσ καλὴ ὥστε νὰ δεχθῆ τὴν πρόκλησίν μου;

Ἡ Γιόλα ἀνῆγειρε καὶ πάλιν τὸ κεφάλι της. Ἐντελῶς κυρία πλέον ἑαυτῆς, τὸν ἐκτίταξε διὰ μιάν στιγμὴν, καὶ τοῦ ἀπήντησε μὲ πλήρη καὶ ἐντελῆ ἡρεμίαν.

— Ναί. Σὰς ἀπαντῶ ἐγὼ ἀντὶ τῆς μητέρας. Μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν θὰ παρευρεθῶμε στοὺς ἀρραβῶνες σας. Ἐπιθυμοῦμεν ἄλλως τε τόσοσ πολὺ νὰ γνωρίσομε τὴ μητρί σας. . .

Ὅταν ἔφυγεν ὁ Ἀλέκος ἡ Γιόλα ἐσηκώθη διὰ μιᾶς. Ἀπέρριψε μακρὰν της τὸ πινέλο καὶ ἐπῆγε πρὸς τὸ παρῖθυρον τὸ ὁποῖον ἐβλεπε πρὸς τὸν γειτονικὸν κήπον καὶ τὸ ἤνοιξε. Ἦτο μία ἀπὸ τῆς τελευταῖας ἡμέρας τοῦ Μαρτίου. Ἦτο ἡμέρα ἔαρρος ἡ ὁποία ἐφθανε βραδέως εἰς τὴν θελκτικὴν δύσιν της. Καὶ ὅμως τῆς Γιόλας τῆς ἐφάνη ἀποπνευματικὴ, μελαγχολικὴ, βαρειά. Τὸ βλέμμα της ἀφηρημένον ἐπλανήθη ἀπὸ δένδρον εἰς δένδρον, ἀπὸ ἄνθος εἰς ἄνθος, ἀπὸ πρασινάδος εἰς πρασινάδα. Ὅλα ὅμως τῆς ἐφαίνοντο χωρὶς ζωὴν, ὅπως τὰ μαραμένα τριαντάφυλλα τὰ ὁποῖα προσπαθοῦσε νὰ ἀποτυπώσῃ ἐκτὶ ἐπὶ τῆς ὀθόνης. Πόσῃν ὥραν ἐμεινεν εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην δὲν κατώρθωσε ποτε νὰ ὑπολογίσῃ. Ὅταν ἀφῆκε τὸ παρῖθυρον ἦτο σχεδὸν νύκτα. Ἐν τούτοις ἴσως ἀπὸ τὴν λάμπριν τῶν καστανῶν ματιῶν της, ὀδηγούμενη ἐπλησίασε τὸν ἀκρόβαντα ἐπῆρε στὰ χεῖρα της τὸ πινέλο καὶ ἔοβυσε μὲ μιὰ κίνησιν ἀποφασιστικὴ τὰ μαραμένα τριαντάφυλλα εἰς τὰ ὁποῖα μέχρι πρὸ ὀλίγου μὲ τὴν προσοχὴν προσεπάθει νὰ ἐμφυσησῇ τῆς τέχνης τὴ ζωή. . .

Τὸ βράδι εἰς τὴν Τραπεζαρίαν ἡ Γιόλα παίζει μίαν σονάτα. Ἡ μητέρα της ἐξυπλωμένη μέσα εἰς μίαν μακρὰ πολυθρόνα παρακολουθεῖ τὴν κόρην της. Αἰφνης ἡ Γιόλα ἀγίνη τὸ πιάτο, καὶ πηγαίνει καὶ κάθεται παρὰ τοὺς πόδας τῆς μητέρας της, ἀκουμπᾷ τὸ κεφάλι εἰς τὰ γόνατά της καὶ κλείει τὰ μάτια της μὲ ἕναν πόθον νὰ λησμονήσῃ καὶ νὰ ληρομνηθῇ.

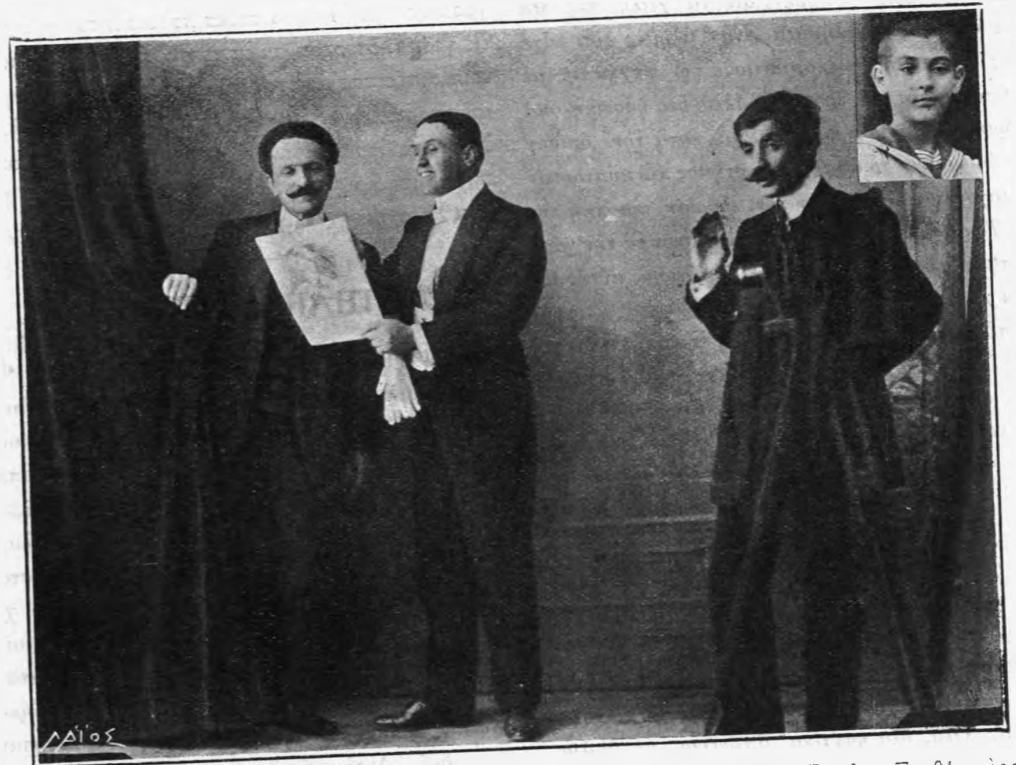
Ὅλίγα λεπτὰ παρέρχονται οὕτω.

— Μητέρα, τῆς λέγει αἰφνης ἀποφασιστικὴ, ἀνταγείρουσα τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνοίγουσα τὰ μεγάλα φωτεινὰ τῆς μάτια, μητέρα θυμᾶσαι τί μοῦ εἶπες πρὸ τριῶν μηνῶν;

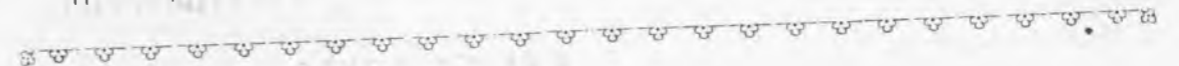
— Ναί παιδί μου.

Ἐπεκράτησε μιὰ στιγμή σιωπῆς. Ἡ μητέρα της τὴν παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνίαν. Τὰ χεῖλη τῆς Γιόλας τρέμουν μὲ τὸν ἴδιον ἀόρατον ἐκείνον νευρικὸν τρόμον ὅστις τὴν κατελάμβανε συχνά, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ.

— Ἐ! λοιπὸν μαμά. Πρὸ τριῶν μηνῶν ἀρνήθηκα νὰ δεχθῶ ὡς σὺ ζυγον τὸν Παῦλον ὁ ὁποῖος μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μὲ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ θεῖο μου. Σήμερον εἶσι αἰφνιδίως ἐσοκέφθηκα πόσο εἶχα ἄδικο ν' ἀπορρίψω τὴν πρότασίν του. Εἰς τὴν τελευταίαν φιλιανθρωπικὴν παράστασι ποῦ ἐδόκαμε εἰς τὸ θέατρο θυμᾶμαι μὲ

Δημοσιεύομεν τὰς εἰκόνας τῶν τριῶν Καλλιτεχνῶν μας κ. κ. Ξανθοπούλων. Ὁ κ. Τιμόθεος Ξανθοπούλος εἶνε μουσικὸς συνθέτης. Ὁ κ. Χρ. Ξανθοπούλος διακεκριμένος ἐξύφανος. Ὁ κ. Εὐ. Ξανθοπούλος Καλλιτέχνης Φωτογράφος. Φέρουν καὶ οἱ τρεῖς τὸ αὐτὸ ἐπώνυμον χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδεμία συγγένεια μεταξὺ των πλὴν τῆς συγγενείας τῆς Καλλιτεχνικῆς, ἡ ὁποία καὶ τοὺς συνήνωσε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν εἰκόνα.

ποῖα σιτοργὴ καὶ ἀφοσίωσι καὶ πόνο μὲ παρακολουθοῦσε ἐνῶ ἐγὼ ἔπαιζα. Ναί, θυμᾶμαι τὴν ἀγωνία του θυμᾶμαι τὴ συγκίνησίν του. Καὶ ἡ ἀνάμνησις αὐτῆ, καὶ ἡ σκέψις μιᾶς πραγματικῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης μὲ συγκινοῦν τόσοσ. ὥστε νὰ μὲ κάμῃ νὰ λυπᾶμαι γιὰ τὸν πόνο τὸν ἐπότισα μὲ τὴν ἀπερίσκεπτη ἀρνησίν μου. Δὲν φέρω ποῖα καμμία ἀντιρροσῆ. Ὅχι. Μαμά κάμε αἰθρο ὅτι ξέρεις.

Ἐπὶ τὰ λόγια αὐτὰ γρήγορα γρήγορα, καὶ κατόπιν ἐστῆριξε τὸ κεφάλι εἰς τὰ μητρικὰ γόνατα ἔκλεισε τὰ μάτια ἐνῶ ἡ μητέρα της κίπτουσα μὲ χαρὰν ἠσπάζετο τὸ λενκὸν μέτωπόν της.

Μετὰ δύο ἡμέρας ἦτο ἡ Πρωτοπριλιά.

Ἡ Γιόλα ἐπισήμως μνηστευμένη ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἡμέραν προσεπάθει νὰ ἀφίση τὴν ψυχὴν της νὰ μεθυσθῇ ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν τὴν ὁποίαν ἐβλεπε ἐπὶ τῆς μορφῆς τῆς μητρός της καὶ τοῦ Παύλου τοῦ μνηστῆρος της. Τὸ ἀπόγευμα ἔφθασεν ἡ ἐπίσημος πρόσκλησις, τοῦ Ἀλέκου διὰ τοὺς ἀρραβῶνες του, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐγίνοντο ἐξαιρετικῶς τὸ ἑσπέρας

ἐκεῖνο ἔνεκα ἀφριδιάς ἀναχωρήσεως τὴν ἐπομένην τοῦ πατρὸς τῆς γάμου.

Ἡ Γιόλα ἐδιάβασε μὲ ψυχρότητα τὴν πρόκλησιν τοῦ Ἀλέκου καὶ ἐξήγησεν εἰς τὸν μνηστῆρα καὶ τὴν μητέρα της τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ὅτι θὰ παρευρεθῶντο καὶ αἱ δύο εἰς αὐτούς τοὺς ἀρραβῶνας.

— Ἐν τούτοις προσέθηκε, τὴν ὥρα αὐτῆ, δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου ὑποχρεωμένον νὰ ἐκπληρώσω ὅτι εἶπα καὶ ὑποσχέθηκα. Σήμερον συνεπέρασε μείδιωσα εἶνε τόσοσ διαφορετικὴ ἡ θέσις μου ἀφ' ὅτου ἦτο πρὸ τριῶν ἡμερῶν. . . .

— Καὶ βέβαια δὲν θέλει οὔτε σκέψῃν ἀπήντησεν ὁ Παῦλος θεωρῶν αὐτὴν τρυφερῶς.

— Μὴν ἀνηροχῆς θὰ τοῦ γράρω ἐγὼ συνεπλήρωσε ἡ μητέρα της, καὶ θὰ ἀναγγείλω τῆς Ἐλένης καὶ τοὺς ἰδικούς σου ἀρραβῶνας. . . .

Μετὰ μία ὥραν ὁ Ἀλέκος κάτωχρος ἐφθάνεν εἰς τὸ σπίτι τῆς Γιόλας. Δὲν ἠθέλε νὰ πιστεῖται ποτε εἰς ἐκεῖνο ποῦ ἀνῆγγειλεν μὲ τὴν ἐπιστολὴ τῆς ἡ μητέρα της. Τοῦ ἦτο ἀφορητὸς ὀδυνηρὰ ἡ σκέψις ὅτι ἡ ὄρατα

εκείνη κόρη θά ἀνῆκεν εἰς ἄλλον, ὅτι τὰ μάτια της θά ἐφωτίζοντο ἀπὸ μίαν ἄλλην ἀγάπην, ὅτι ἡ κεφαλή της θά ἐκλίεν εἰς ἄλλου ἀγκάλην, ὅτι τὰ χεῖλη της θά ἐφροσον ἀπὸ ἄλλου φιλήματα. Ἐἵνε ἄληθές ὅτι εἶχε πολλαῖς αἰσθανθῆ ὅτι ἐκομμάτιαζε τὴν ψυχὴν της μὲ τοὺς γανταστικούς του ἐρωτας. Ἀλλὰ ἦτο ἡδονικὴ διὰ τὸν ἀνδοικὸν ἐρωτισμὸν του ἡ σιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἔβλεπεν ἀσθμαῖνον τὸ ἀπαλὸν της στήθος καὶ κύπτουσαν ἀπὸ μελαγχολίαν καὶ δδύνην τὴν ὠραίαν παιδική της κεφαλὴ. Τώρα ὁμως ποῦ βλέπει ὅτι πιθανὸν νὰ τὴν χάσῃ αἰσθάνεται πόσον πικρὰ θά εἶνε ἡ ζωὴ χωρὶς αὐτήν, αἰσθάνεται χαμένην τὴν νεότητά του, αἰσθάνεται ἀδιαφορίαν διὰ τὸ μέλλον του. Τρέφων ἀκόμη ἐν τούτοις μίαν τελευταίαν ἐλπίδα εἰσηλθὲν εἰς τὴν Τραπεζαρία. Τὰ φῶτα, τὰ ἄνθη, κάποια ἀεμοσφαῖρα ἐντοχίας τὴν ὁποίαν ἐμάντευσεν ἐκεῖ, καὶ ἡ παρουσία ἐνὸς ἀγνώστου εἰς αὐτὸν νέου τοῦ ὠμίλησαν εἰς τὴν ψυχὴν του σκληρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλην διαβεβαίωσιν. Χωρὶς νὰ δώσῃ ἐν τούτοις προσοχὴν εἰς κανένα ἄλλον, πάντοτε ἐλπίζων εἰς μίαν γλυκερὰ τῆς Γιώλας λέξιν, ἐπροχώρησε λέγων.

— Οἱ ἰδιόκοί μου ἀρραβῶνες ἦσαν τὸ Στοίχημα τῆς Ἡρωταπριλιῶς.

— Πῶς; ἡρώτησεν ἡ Γιώλα. Ἦσαν λοιπὸν ψεύτικοι;

— Ναι. Ὅλα, ὅλα ψεύτικα ἀπήνησε μὲ ὀρμὴν. Ἐἴχα τόση ἐπιθυμίαν νὰ σᾶς γελάσω, καὶ ἔπλασσα ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἐκ συμφώνου μὲ τὴν Ἑλένη. Καὶ νομίζω ὅτι κατώρθωσα νὰ κερδίσω τὸ στοίχημα, ἀφοῦ τὰ ἐπιστεῦσατε ὅλα. Τώρα μένει νὰ μάθω οἱ ἰδιόκοί σας; ...

Ἡ Γιώλα τὸν ἐκίτταξε.

Γιὰ μιὰ στιγμή ἡ ἀγάπη καὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἐπέρασεν ἀπὸ τὰ μάτια της. Ἡ μίαν τροφεγὰ πλήρης ἀφροσύσεως, πλήρης λεπτότητος καὶ καλωσύνης. Ἡ ἄλλη ἀγρία, ἐγωιστικὴ, ἀγάπη ἡ ὁποία ἐγνώριζε νὰ μιγαῖνῃ ἀντὶ τὰ ζωογονητῆ, ἡ ὁποία ἐπόθει νὰ θυσιάζῃ ἀντὶ τὰ θυσιάζεται. Δὲν ἐδίστασεν ὅτι μιὰ στιγμή. Ἔπεινε τὸ χέρι της πρὸς τὸν Παῦλον λέγουσα.

— Σᾶς παρουσιάζω τὸν μνηστῆρα μου.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὄραϊαν ἐκδρομὴν διωργάνωσε τὸ Δραγάσιον ἐκπαιδευτήριον εἰς τὸ νησί τῆς Σαλαμίνας, εἰς τὴν Ἑλευσίνα καὶ τὴν μονὴν τῆς Φανερωμένης. Ἰδοὺ ἐκδρομὴς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπέδρασαν τῆς «Νίκης». Ὁ κ. Δραγάσης ἐπέδειξε τὰς κυριώτερας ὑπὸ ἱστορικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἔποψιν τοποθεσίας, καὶ ἀφηγήθη κατόπιν τὰ τῆς ναυμαχίας. Ἐν Ἑλευσίνῃ οἱ ἐκδρομὴς παρέστησαν εἰς τὴν λειτουργίαν, καὶ κατόπιν ἐπεσκέψθησαν τὰς ἀρχαιοτάτας καὶ τὸ μουσεῖον, ἐξηγουῦντος τοῦ κ. Δραγάτη, ὅστις κατὰ τὸν πλοῦν ἀπὸ Ἑλευσίνας εἰς Φανερωμένην ἐξιστόρησε τὰ τῆς κομῆς.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΔΡΑΓΑΤΣΙΟΥ

ἢ τις κέκτηται σπουδαιότητα, διὰ τὴν ὁρᾶσιν αὐτῆς ἐπὶ ἐπαναστάσεως, καὶ διὰ τὰς ἀρίστα διατηρουμένας τοιχογραφίας της. Ὑπὸ τὰ πεῦκα παρεκώθησαν οἱ ἐκδρομῆς εἰς γεῦμα, ἐπέστρεψαν δὲ μὲ τὴν πτώσιν τοῦ ἡλίου ἀποκομίζοντες τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν ἐν γένει, ἣτις ἐνεθάρρυνε τὴν Διευθυνσιν τοῦ ἀρίστου ὄντως ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ ἄλλας δημοσίας ἐκδρομὰς. Ἡ προσεσχὴς θά γίνη τὴν 1 Μαΐου εἰς Ὑδραν.

ΣΤΗΛΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ

Ἰστορία τῆς παροιμίας «δὲν ξέρω τί μὲ βροῖσκει»

Στὰ παιδιὰ τὰ χρόνια αἶμα πέντε κανέναν παπᾶς καὶ εἶχε παππαδιά, πρὶν σκάψον τὸ τάφο καὶ θίψον τὸ παπᾶ ρώταγαν τὴν παππαδιά. Παππαδιά τῆς ἔλεγε πῶς θέλεις νὰ θάψωμ τὸ παπᾶ; θρονιαστὰ ἢ δίπλα; ἂν ἡ παππαδιά ἔλεγε δίπλα, εἶχε τὴν ἀδεία νὰ ξαναπαντρευτῇ ἂν ἔλεγε θρονιαστὰ δὲν εἶχε τὴν ἀδεία νὰ ξαναπαντρευτῇ. Σὲ κάποιον χωριὸ πένταν ὁ παπᾶς κ' ἄφησε παππαδιά νειά, ποῦ χάλαγε τὸ κόσμον ἀπ' τῆς φωνᾶς καὶ τὰ κλάυματα ποῦ ἠαίξ' ἡ καρδιά τῶν ἀνθρώπων. Ἦρθ' ἡ ὥρα νὰ θάψον τὸ παπᾶ καὶ κατὰ τὴ συνήθεια ρώτησαν τὴν παππαδιά. Δίπλα ἢ θρονιαστὰ θέλεις νὰ θάψωμ τὸ παπᾶ; τότε ἡ παππαδιά μὲ τὰ μυξοκλάματα εἶπε: Γιὰ πέρου δίπλα βάλτε τον, **δὲν ξέρω τί μ' εὐροῖσκει.**

Ι. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΓΙΩΤΗΣ

Τρία πουλάκια κάθονται στῆς Παναγίαις τὸν πύργο, Τὰ τρὶ ἄράδα ἐκλαίαν, πικρὰ μυρολογούσαν.
«Τὶ συλλογιέσαι Γιώτη μου; τί βάνεις μὲ τὸ νοῦ σου;
Καιρὸς δὲν εἶν' ἀρματωλὸς ἢ κλέφτης φέτος νάδ' ἔχει;
Τὶ τὰ ντερβένια τούρκεψαν, τὰ πῆραν Ἀρσβανίταις;
«Κὶ ἂν τὰ ντερβένια τούρκεψαν, τὰ πῆραν Ἀρσβανίταις,
Παρακαλέστε τὸν Θεὸ καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους,
Νὰ γιαντρευθῇ τὸ χέρι μου, νὰ πιάσω τὸ σπαθὶ μου,
Νὰ πάρω δίπλα τὰ βουνά, δίπλα τὰ κορφόβουνα,
Νὰ πιάσω ἀγάδαις ζωτανούσ καὶ Τούρκους κ' Ἀρσβανίταις,
Νὰ φέρουν τ' ἄσπρα στὴν ποδιά καὶ τὰ φλωριά στὸν κόρφο.»

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ἈΝΔΡΕΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

(Ἐντυπώσεις ἐπισκέπτου)

Διὰ τὴν ἀνθρωπίνην δυστυχίαν δὲν ἵπλωχει ὄριον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Ἡ φύσις ἀνεξάντλητος εἰς τὴν ποικιλίαν τῆς ἐδημιούργησε τὴν μακρὰν ἐκείνην σειρὰν τῶν ἀσθενειῶν, τὰς ὁποίας ἡ νεωτέρα ἐπιστῆμη συνέδεσε μὲ τὴν στρατιάν τῶν μικροβίων, αἵτινα κα-

τέλαβον πλέον τὴν ἐπίσημον θείαν τῶν μαζῶν μὲ κάθε ἄλλο τι τὸ ὁποῖον καθίσταται ἀντικείμενον τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐρεῖνης τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν λοιπὸν συμπέσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τις τὰ κέντρα τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πόνου καὶ τὰ ἀνάκτορα ὅπου διαιτῶνται οἱ μικροοργανισμοὶ οὗτοι, αἰσθάνεται τὴν φρίκην νὰ συνέχῃ τὴν ψυχὴν του διὰ τὴν δυστυχίαν ἣτις ἐπικρέμαται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἐφ' ὅσον τελεῖ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ θητείαν του, καὶ τότε ἐννοεῖ ὁ ἀνθρώπος ὅτι τὸ μεγαλύτερον κακὸν δὲν εἶνε ὁ θάνατος, τὸν ὁποῖον ὅλοι τρέμομεν καὶ φοβοῦμεθα, ἀλλ' ἡ ἀπόλεια τῆς υγείας, ἡ ὁποία εἶνε ὄντως τὸ πολυτιμότερον ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον σὲ σώζει ἀπὸ μαρτυρικὸν καὶ ἐπώδυνόν βίον καὶ σὲ φέρει πρὸς τὸν θάνατον ἡρέμα καὶ γαληναίως. Καὶ ὅταν θελήσωμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὸν ἀνθρώπον ἐν τῇ ὀδῇ καὶ ἐπισκεφθῶμεν τὰ νοσοκομεία, τὰ εὐεργετικά αὐτὰ ἰδρύματα, θά ἴδωμεν ὅτι ἡ δυστυχία καὶ ὁ πόνος ἔχει ἐκδηλώσεις αἰ ὁποῖαι δύνανται νὰ συγκλονίσουν καὶ κατασπαράξουν καὶ τὸν πλέον ἰσχυρὸν ὄργανισμόν καὶ τὴν πλέον ψυχραῖνον φύσιν. Τοιοῦτον κλονισμόν καὶ σπαραγμὸν καὶ ἀποτροπιασμόν ἐπιφέρει ἡ εἰκὼν, ἡ ὁποία διαγράφεται καὶ ἀπλοῦται εἰς τὸ πλούσιον καὶ ἄνετον ἐκεῖνο μέγαρον, τὸ ὁποῖον καλεῖται Νοσοκομεῖον Μεταδοτικῶν Νοσημάτων καὶ τὸ ὁποῖον ἀνήγειρεν ἡ τοῦ ἀειμνήστου Ἀνδρέου Συγγροῦ γνώσις τῆς μεγάλης δυστυχίας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

*

Διὰ τὰς Ἀθήνας ἡ ἀπόκτησις τοῦ εὐεργετικοῦ αὐτοῦ ἰδρυμάτος εἶνε τιμὴ, τιμὴ ὑφειλομένη εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ καὶ ἀντανακλώσα ἐπὶ τῆς συγχρόνου Ἐπιστήμης τοῦ τόπου μας. Ἦκοιμον νὰ ὁμιλώσῃ μετὰ θανασμοῦ περὶ τῆς τελειότητος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ καὶ Φιλανθρωπικοῦ τοῦτου ἰδρυμάτος, τὸ ὁποῖον αἰρεται καθ' ἑκάστην εἰς περιωπήν διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ζήλου τοῦ Διευθυντοῦ του καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου μας κ. Φωτεινοῦ, καὶ ἐνόμισα καθήκον μου νὰ σπεύσω νὰ καμαρώσω μίαν ἐθνικὴν τοῦ τόπου πρόσδον. Κατὰ τὰ ταξείδιά μου εἰς Ἑθρώπην ἔλαβον εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶ ὄχι ὀλίγα φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἀλλὰ τοιαύτας ἐντυπώσεις ἀπὸ κανέν φιλανθρωπικὸν ἰδρυμα ἀπέκομισα. Ἐντυπώσεις διττᾶς. Ἐντυπώσεις ψυχικῆς ὀδύνης ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς ἀθλιότητος εἰς τὴν ὁποίαν ἡ συμφορὰ ὤθει τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν καὶ ἐντυπώσεις ἀκρατήτου θανασμοῦ διὰ τὴν τελειότητα, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν μέσων, διὰ τὴν προνοητικότητα τῶν πάντων, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ἣτις τελεῖται εἰς τὸ τέμενος αὐτὸ τῆς ὑψηλῆς καὶ μεγάλης φιλανθρωπίας. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπεσκέψθη αὐτὸ περιεῖχε 130 ἀσθενεῖς ἀνηκούσας κατὰ μεγίστην πλειοψηφίαν εἰς τὸ ἀσθενὲς φύλλον. Εἶχε διπλ. ἐκεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἐπιστήμης ἑκατὸν τριὰ-

κοντα πηγᾶς μολύσματος δεινοῦ τὰς ὁποίας ἐξήτει νὰ στερεῖσῃ πρὸς ὕψελος ἀτομικὸν τῶν πασχόντων καὶ πρὸς ὀφείος κοινὸν τῆς κοινωνίας ἡ ὁποία ἀπειλεῖται πάντοτε ὁσάκις αἱ μεταδοτικαὶ ἀσθένειαι εἶνε ἐλεύθεραι νὰ αὐξάνωνται καὶ πληθύνωνται.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ ἐξάρωμεν τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας, ἣτις ὑπὸ τὴν ἀνένδοτον ἀσπιρότητα τοῦ κ. Ζυμβρακάκη προσφέρει ἀνεκτιμῆτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν τὸ ἀθῶον αὐτὸ θῦμα ἀσυνειδήτων ἀρμοδίων καὶ δὴ ἐπιστημόνων τοῦ παρελθόντος. Ἐκτὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἀσθενῶν θεραπείαι καὶ ἀόριστον ἀριθμὸν ἐξωτερικῶν. Ὑπὸ τὴν πρόθυμον καὶ εὐγενῆ ὀδηγίαν τῶν κ.κ. Γεωργίου Σταμπόλη Βοηθοῦ καὶ κ. Α. Τσόλη ὑποβοηθοῦ ἐνταλθέντων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀψησολιμένου ἐν τῇ ἐργασίᾳ του κ. Καθηγητοῦ, ἐπεσκέψθημεν ὁλόκληρον τὸ ἰδρυμα καὶ ἔκαμαρώσαμεν τὴν ὅλην διάταξιν τοῦ Νοσοκομείου ὅπερ θεωρεῖται τὸ ἀρίστον εἰς τὸ εἶδος του καθ' ὅλην τὴν Ἑθρώπην. Ὅλα μέσα ἐκεῖ εἶνε ἐπιστημονικῶς διατεταγμένα πρὸς δὲ πλοσύα, ἀφθονα, ἄνετα, εὔκολα. Εἶδομεν αἰθουσαν ἐγχειρίσεως τελείαν, Φαρμακεῖον πλήρες, συλλογὴν ἀγρίαν προπλάσμάτων ἀποκαλυπτόντων ὅλην τὴν φρίκην τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων, μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον πλήρες, λυτήρας ἀφθόνους, μηχανήματα θανασίαια διὰ τὰ ὑψίπικνα ρεύματα, διὰ τὰς ἀκτίνας Ραϊτγκεν, τελείας ἐγκαταστάσεις διὰ τὰς ἀκτίνας τοῦ Rinsen διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ Lupus, θαλάμους εὐρυχωροτάτους καὶ ὑγιεινοτάτους, καὶ παρ' αὐτοῖς ἱατροεῖα τῶν ἐσωτερικῶν ἀσθενῶν, τῆς ἐξετάσεως, ἐν ἀνά δύο θαλάμους, μὲ ὅλα τὰ χρεώδη τῆς ἀντισηψίας, τῆς ἀπολυμάνσεως, τῶν ἀσθενῶν. Εἶδομεν ἐκεῖ ἐν ἀφθονίᾳ καὶ τάξει πᾶν ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν εὐεξίαν τῶν ἀσθενῶν, ἀφθονα ἴματα παντοῦ διοχετεύμενα εἰς ἀπαστράπτοντας νιπτήρας ἐφωδιασμένους μὲ ὅλα τὰ χρεώδη τοῦ στολισμοῦ καὶ τῆς καθαριότητος. Εἶδομεν ἰδιαιτέρους θαλάμους διὰ εἰδικὰ λουτρά ψυχρολουσίας, λουτρά φαρμακευτικά, ἱαματικά, ἀλκαλικά. Ἐγκατάστασιν Καλοριφέρ τελειοτάτην. Δωμάτια ἐπιτηρυσῶν νοσοκόμων πλησίον ἐκάστου θαλάμου ἀσθενῶν συγκοινωνοῦντα τηλεφωνικῶς μὲ ὅλην τὴν ἵπηρεσίαν τῶν Νοσοκόμων. Αἰθουσαν φαγητοῦ, μαγειρεία τέλεια, πλυντήρια, ἀπολυμαντήρια, ἀποθήκας ἐνδυμασιῶν τῶν ἀσθενῶν, ἀπομωνήρια δι' ἀσθενεῖς εἰδικῶν νοσημάτων. Εἶδομεν ἀκόμη ἐκκλησίαν διὰ τὸν ψυχικὸν ἐξαγνισμόν τῶν ἀσθενῶν, προαύλιον εὐρὺ διὰ τὴν σωματικὴν ἀναψυχὴν τῶν ἐγκλειστων καὶ εἶδος φυλακῶν διὰ τοὺς ἀτιθάσσους καὶ ἀνυποτάκτους χαρακτῆρας οἵτινες πολλαῖς ταράττονται τὴν ἀρμονίαν τῶν τροφίμων Νοσοκόμων. Ὑπὲρ πάντα δὲ ταῦτα ἐθανάμισαμεν τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Νοσοκομείου ὅπου ἐκάστην Τρίτην, Πέμπτην, καὶ Σάββατον γίνονται αἱ παραδόσεις τοῦ κ. Καθηγητοῦ καὶ τὰ φροντιστηριακά μαθήματα καὶ ὅπου συρρεῖ

ἄφθοτος ὁ φοιτητικὸς ἱατρικὸς κόσμος διὰ νὰ λάβῃ διδάγματα ἀπὸ τὸν ἀγαπημένον τῆς Καθηγητῆν ὅστις συνδυάζει τοῦ ἐπιστήμονος τὴν βαθύτητα μετ' τοῦ κατ' ἔξοχὴν πολιτισμένου ἀνθρώπου τὴν εὐγένειαν. Ἡ Αἴθουσα τῶν παραδόσεων εἶνε θαῦμα κομιοτήτος, ζήριτος, ἀνέσεως καὶ ἐφοδισμοῦ παντὸς ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν διαμόρφωσιν τοῦ φοιτητοῦ καὶ εἶνε, ὡς ἐκ τούτου δικαιολογημένη ἡ ἀθρόα σιρορὴ τοσοῦτων φοιτητῶν οἵτινες αἰσθάνονται ὅτι εὐρίσκονται ἐντὸς ἀληθοῦς ἐπιστημονικοῦ περιβάλλοντος τὸ ὀπιον ἐξωραϊζέει ἢ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις καὶ διδασκαλία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Φωτεινοῦ.

ΔΗΜ. Α. ΖΩΓΡ.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Η ΜΟΔΑ

Νὰ εἶνα θέμα πρὸ ἀνεξάντλητο κι' ἀπὸ τὰς πολιτικὰς συζητήσεις εἰς τὸν τόπον μαζ' εἰσφέρει κανεὶς νὰ γράφῃ, νὰ γράφῃ ὅλη μέρα κι' ὅμως στὸ τέλος νὰ τοῦ μὴν πάντα κάτι ἀκόμη νὰ προσθέσῃ.

Ἔτσι λοιπὸν κι' ἐμεῖς ἀγαπηταὶ ἀναγνώστρια ἐνῶ στὸ προηγούμενο τεύχος σᾶς παρουσιάσαμε τὴν εαρινὴν μόδα ὅσο ἐκτενέστερον μᾶς ἐπιτρέπετο, βλέπομεν αἰφνῆς σήμερα ὅτι παραλείψαμεν ἀρκετὰ. Κι' αὐτὸ θὰ συμβαίῃ πάντοτε.

Γιὰτι, ἐνῶ σᾶς εἶπαμε, ὅτι ὡς χρώματα θὰ ἐπικρατήσουν πάλι τὸ μαῦρο καὶ τὸ ἀσπρὸ, δηλαδὴ τὸ ἀγγλικὸ ἡμίπνοστον, τὸ ὅποιον πέρσει, χωρὶς κανένα λόγον ἐπεξετάθη καὶ σ' ὅλον τὸν ἄλλον κομψοῦμενο κόσμον λησμονήσαμε νὰ προσθέσωμε ὅτι τὴν ἀνοιξί, ὅ,τι δῆποτε κι' ἂν συμβῇ, θ' ἀφήσωμε τὰ σκοῦσα χειμωνιάτικα χρώματα γιὰ νὰ φορέσωμε τὰ ὁρσερότερα καὶ φαειρότερα ανοικτὰ. Αὐτὸ τώρα μπορεῖ νὰ γίνεταί κι' ἀπὸ ζήλεια γιὰ τὴν πολύχρωμη καὶ γελαστὴ ἀνοιξιάτικη φορεσιὰ τῆς φύσεως.

Ὅσο δὲ ὁ ἥλιος γίνεται πρὸ θερμὸς, τόσο κι' ἐμεῖς ἐπιδιώκομε τοὺς ζωηροτέρους χρωματισμούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ προσηρῶν ἴτεος τὸ κόκκινον, τὸ μπλέ, τὸ τῆς Ἰαπωνίας, τὸ ζωηρὸ πρᾶσινον, τὸ ροζ κτλ., ὅχι μόνον γιὰ τὰ φορέματα ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ καπέλλα.

Σ' αὐτὰ μάλιστα τὸ ροζ καὶ τὸ μπλέ, ἀπεπειράθησαν νὰ συνθλασθῶν, ὅχι γιὰ νὰ φέρουν πάλιν τὸ πομποδοῦρ, ποῦ μιὰ ἐποχὴ εἶχε τόση ἐπιτυχία, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς παρουσιάσουν ἕνα σύνολο παρὰζένο μὲν καὶ παρὰτόλμο πάντοτε ὅμως ἀρκετὰ νόστιμο.

Κ' ἔτσι τὰ φετεινὰ καπέλλα, ποῦ παρουσιάσθησαν στήν ἀρχὴ ἐν εἰδει μικρῶν toques, γυα νὰ λάβουν σιγά, σιγά τὰς συνήθειας πελωρίας διαστάσεις των αἰ ὅποιαί εἶνε ἀλλως τε τόσο εὐεργετικά τὸ καλοκαίρι—καμωμένα ἀπὸ ψάβα μεταξωτῆν ἢ σκωτικὴν ἀγροφάβα, θὰ γαρνιρισθῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετ' οὐλὴ καὶ κορδέλλα μέσ' ἀπὸ τὰ ὅποια θὰ ξεπροβάλλου, κίτρινα ἠράνθημα, (prunevères) μικρὰ τριαντάφυλλα κι' ἢ φιλόλογες μαργαρίτες μετ' τὴν χρυσή τους καρδιά.

Ὡς βλέπετε λοιπὸν ἀντί γιὰ φοιτήτους ἀπὸ κορδέλλα ἢ γαῖον ποῦ συνήθιζοντο τόσο πέρσει ἔχομε τώρα τοὺς λουλουδινοὺς καὶ πρὸ πάντων τοὺς τριανταφυλλένιους οἱ ὅποιοι τόσο ὠραϊότεροι εἶνε, ὅσο πρὸ πολλὰ χρώματα ἀντιπροσωπεύουν τὰ τριαντάφυλλα ποῦ τοὺς ἀποτελοῦν.

Μὴ νομίστε δὲ ὅτι θὰ εὐρετε καμμίαν δυσκολίαν εἰς τὸν συνδυασμὸν αὐτῶν τῶν χρωμάτων' κάθε ἄλλο ἢ μόδα μᾶς ἀρίνει φέτος ἐντελῶς ἐλευθερὰς νὰ βάλλωμε μαζὴ ὅ,τι χρώμα λουλουδιὰ θελωμε, ἀρκεὶ στήν μέσῃ νὰ μποῦν τὰ πρὸ ἄδυνατα κι' ὅσο προχωροῦμε τὰ πρὸ ἀνοικτὰ ἢ καὶ τὰνάπαλιν. Ὅσο δὲ τὸ στήμα τῶν φοιτῶν αὐτῶν, θὰ εἶνε πάντοτε στερεοτυπον, σὰν τὰ δλοστρόγγυλα μπουκέτα ποῦ ἀγοράζωμε γαρνισμένα μετ' ὀλόφροσκη πρᾶσινιάα ἀπὸ τοὺς ἐξοχικοὺς ἀνοπώλας.

Ἐκεῖνα ὅμως, τὰ ὅποια ὅσο πληθαίνουν κατακτοῦν καὶ περισσότερο ἐδαφος ἐπὶ τοῦ βασιλείου τῆς μόδας εἶνε τὰ λαιμό-

πτυγα—πῶς σᾶς φαίνεται ἢ ἐλληνικὴ μετάφρασις τοῦ jabot;—τὰ ὅποια ἀλλάξαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἦλθαν πάλιν εἰς τὴν ἐπιφανείαν, ὅσα σχέδια μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ' κ' ἔτσι ἀπὸ τὰ ἀκανονίστως πλισαρσμένα ποῦ φοροῦσαμε ἀλλοτε, ἔχομε σήμερα τὰ μεγάλα jabots μετ' τῆς κατεβαστέσι πιέτες, τὰ ὅποια πολὺ πλατεῖα στοὺς ὅμους, πολὺ στενὰ δὲ στήν μέσῃ, πέφτουν πρὸς τ' ἀριστερὸ μέρος τῆς μπλουζας, γαρνιζόμενα μετ' μιαν σειρᾶν τρυπογάξι, καὶ δαντέλλαν.

Αὐτὰ λοιπὸν εἶνε, ὅσα εἴγαμεν νὰ εἶς ποῦμε διὰ τὰ jabots τὰ ὅποια θ' ἀφήσωμε τώρα γιὰ νὰ ἐλθωμε σὲ μιαν ἐντελῶς ἐξαιρετικὴν καινοτομίαν.

Σὰ συνέδη ποτὲ ὅταν εἰσθε ἔξω νὰ μὴν ξέρετε πῶς νὰ οἰκονομήσετε τὰ χέρια σας; Φαίνεται, ὅτι αἰ πρωτοστατοῦσαι εἰς τὴν μόδαν θὰ εὐερέθησαν πολλὰς φορὲς εἰς τὴν ἀμνηχανίαν αὐτῆν ὡστε φέτος νὰ ἐφοδισθῶμε καὶ μετ' ἀκαχομαρὶνά manchons ὅχι βεβαίαν γιὰ νὰ ζεσταίωμε τὰ χέρια μας ἀλλὰ γιὰ νὰ ἡσυχάζωμε ἀπ' αὐτὰ.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀγαπηταὶ ἀναγνώστρια, ἂν θέλετε νὰ πληγίνατε σύμφωνα μετ' τὴν μόδα ἐτοιμάστε μεγάλα manchons πρὸ πελώρια ἀκόμη ἀπὸ τὰ χειμωνιάτικα καὶ γεμίστε τα μετ'

λίγο πούπουλο μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ εἶνε μαλακά. Ἀπ' ἔξω ντύστετέ τα μετ' κανένα ἀπὸ τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα κεντημένα ὑφάσματα πάνω ἀπὸ τὸ ὅποιον βάζετε πάλιν μιαν μουσελίαν ἐντελῶς τραβηγμένην.

Ἀπὸ μέσα θὰ τὰ φοδράσετε μετ' ἀσπρὸ μεταξωτὸ καὶ θὰ γράψετε ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ καθὼς καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη, δύο ἀρκετὰ πλατεῖες κορδέλλες, οὕτως ὡστε περῶντας τὰ χέρια σας σ' αὐτές, νὰ τὰ κινήτε ἐλευθερὰ χωρὶς νὰ πέφτῃ τὸ manchon. Ἄν δὲ θέλετε νὰ παίρνετε τὸ καταφύγιον αὐτὸ τῶν χεριῶν σας καὶ εἰς τὸ θέατρον, τότε κάμετέ το ἀπὸ chantilly μαῦρο, ἢ ἀσπρὸ. Τοῦτο εἶνε τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς πολυτελείας.

Καὶ ὅπως πάντα ἔτσι ἂς τελειώσωμε καὶ σήμερα μετ' τὴν περιγραφὴν δύο φορεμάτων, τῶν ὁποίων σᾶς παραθέτομεν τὰς εἰκόνας. Ἰδοὺ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1 σχέδιον, καμωμένο ἀπὸ crêpe μετ' ἡμίπνοστον. Τὸ μπλέ χρώμα τῆς νύχτας μετ' μακρὰ φούστα, πάνω ἀπὸ τὴν ὁποίαν πέφτει ἕνας γειτῶν κεντημένος πρὸς τὰ κάτω καὶ γαρνιρισμένος μετ' πλοῦστον κρέπτι. Ἡ κορσῆ, ἀρχομένη σταυροειδῶς, εἶνε ὅλη σχεδὸν κεντημένη, ἐνῶ ἡ ζώνη ἀπὸ μαύρη λυμπερτὶ κορδέλλα ἄσοῦ σχηματίζει στήν δεξιὰ μεριὰ ἕνα φοιτῶν στρογγύλιον σὲ δύο μακρὴς λουρίδες καὶ ἢ ὅποιας καταλήγουσι σὲ μιὰ μεγάλη κροσάτα ἐκάστη. Τὸ ἄλλο φέρεμα κεντισμένον ἀπὸ μετριοεὶ στὸ χρώμα τῆς κιμαλίας εἶνε δὲ ἐσπερίδας. Ἡ φούστα τοῦ ελαφροῦς σουρωμένη στήν μέσῃ σχεπάζεται κιαυτῆ μετ' μιαν δευτέραν ἐν εἰδει γειτῶνος' αὐτὴ ἔργεται πρὸς τὰ

ὀπίσω ὅπως ἢ ἀνατολίτικες ζῶνες καὶ πιεζοῦσα μετ' τῆς οὐρᾶς τῆς πρώτης φούστας ἐνώνεται πρὸς τὰ ἐμπρὸς διὰ τοῦ entraveux τὸ ὅποιον γαρνίζει τὸν ποδόφυτόν τῆς.

Τὸ entraveux αὐτὸ ὅπως καὶ τὸ τῆς κορσῆς εἶνε κεντημένον ἀπὸ κιμαλὶ μεταξωτῶν καὶ χρυσταλλένιες χάντρος ἐνῶ τὰ μανικέτια καὶ ὅλη ἢ ἄλλη γαρνιτούρα εἶνε ἀπὸ δαντέλλα τῆς Μαλλίνης ἐπίσης κεντημένην μετ' χάντρος.

Πῶς σᾶς φαίνεται λοιπὸν τὰ σχέδιά μας; Δὲν εἶνε ἀρκετὰ ὠραία ἰδίως δὲ πολὺ κομψὰ χωρὶς νὰ ἔχουν τίποτε τὸ ἐκκεντρικόν; Κι' αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότερον στήν γυναικεῖα ἐνδυμασία. Ἐμεῖς ἀγαπηταὶ ἀναγνώστρια θὰ εἴμεθα πολὺ εὐαριστήμενοι ἂν εἰς τὴν στήλην αὐτῆν τῆς μόδας, τὴν ἀποκλειστικῶς γραφομένην γιὰ σᾶς, βρῆσκατε ὅτι σᾶς χρειάζεταιε κάθε φορὰ ποῦ θέλετε νὰ κάμετε κάτι νέον.

Ἀπρίλιος 1911.

Μ. Π.

Ὁ «Σύλλογος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Τεχνιτῶν» τῆς Ἀλεξανδρείας, Σωματεῖον κατ' ἔξοχὴν τῶν ἔργων καὶ τῆς προόδου, μετ' Πρόεδρον τὸν ἀκαταπόνητον κ. Ἀνδρικὸπουλον διωργάνωσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκθε-

Ἡ ΠΑΝΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

σιν ἔργων ἑλληνικῆς τέχνης, ἑλληνικῆς παραγωγῆς, ἑλληνικῆς δημιουργίας.

Τὸ ἔργον κατοπτρίζον τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας τὸ μεγαλοῦργον καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά εἰσηλθεν ἡδὴ πάνοπλον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιτυχίας καὶ πρέπει, χάριν τῆς ἑλληνικῆς φιλοτιμίας, νὰ σημειώσῃ σταθμὸν ἑθνικοῦ θριάμβου εἰς τὴν διεθνήν κοινωνίαν τῆς ἑλληνικωτάτης ἀλλ' αἰγυπτιακῆς μεγαλοπόλεως. Τοῦτο εἶνε καθῆκον καὶ ὑποχρῶσις παντὸς φιλοπροόδου Βιομηχάνου καὶ παραγωγῆς τῆς ἐλευθερᾶς Ἑλλάδος, καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο δέον νὰ ἐκπληρωθῇ μετὰ μεγαλητέρας προθυμίας καθ' ἕσπον καὶ ἢ ἀτομικὴ ἐργασία τοῦ Ἑλληνος θὰ εὖρη στάδιον ὠφελείας καὶ ἢ γενικὴ τῆς πατρίδος μας ἰδέα θὰ ἰκανοποιηθῇ.

Ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐξένην εἰς Ἑλλῆν καὶ ἀνέζησεν εἰς τὴν συνειδήσιν τοῦ Ἐθνικοῦ ἕνα νέος Ἑθνικὸς Εὐεργέτης, μιὰ μεγάλη καὶ ἐπιδηλητικὴ φυσιογνωμία τοῦ Ἑλληνικοῦ

Ὁ ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΙΟΣ Πανθέου.

Πρὸ 4 μηνῶν ἐσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἰδίου ἀειμνήστου Κοργιαλένιου ἐν Λονδίνω, τὰς περὶ μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων ἰδέας του καὶ τὸν πόθον τοῦ νὰ ἴδῃ τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος ἐδραζόμενον ἐπὶ βάσεων περισσότερον πρακτικῶν καὶ περισσότερον ἐπιφελῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἀειμνήστου ἀνὴρ κατέλιπε πληθῶν κληροδοτημάτων ἡν ὑπεροεξέει τὸ πρὸς ἴδρυσιν Σχολῆς, εἰς τὰ περίε τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν περιφημῶν Ἀγγλικῶν Σχολῶν τοῦ Ἡτον καὶ τοῦ Χαρρῶου «πρὸς δημοιογίαν καὶ μόρφωσιν χαρακτήρων ἡν στερεῖται ἢ Ἑλλὰς». Τὸ σπουδαῖον αὐτὸ κληροδοτήμα συνδυαζόμενον μετὰ τοῦ ἄλλου ὅπερ θὰ χρησιμοῦσῃ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν νέων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἔξων πρὸς τὴν «ἑταίριον καὶ νομικὴν» ἀποτελοῦσι τὸ κορυφωμα θετικῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἀναγεννώμενον ἔθνος τὸ ὅποσον ἔχει τὴν τύχην ἀπὲ-

ναντι τῶν ἀερολογημάτων καὶ σκιαμαχιῶν σοβαρῶν των ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος νὰ βλέπῃ ἀντιτιθέμενον τὸ πατριωτικόν, τὸ θετικόν, τὸ βαθύ μυαλὸ ἐνὸς τέκνου τῆς Κεφαλληνίας.

Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται ν' ἀρίσωμεν ν' ἀντικαρῶθῶν ἀπαρτήρητα δύο σημεῖα πραγματικῆς καὶ εὐεργετικῆς προόδου διὰ τὸν τόπον. Ἡ ἴδρυσις τῆς «Ἑταιρίας τῶν Χημικῶν Λιπαδμάτων» καὶ ἢ λειτουργία τῆς «Ἄρτοποιητικῆς Ἑταιρίας»

ΣΤΑΘΜΟΙ ΠΡΟΟΔΟΥ

δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δύο ἀληθεῖς σταθμοὶ ἐκπολιτιστικῆς ἐξελίξεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ἐν Ἑλλάδι. Τὰ χημικὰ λιπάσματα διαδιδόμενα, ἐξαπλούμενα, γινόμενα γνωστὰ καὶ προσιτὰ καὶ χρησιμοποιοῦμενα ἐν δέοντι ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς τῆς Ἑλλάδος εἶνε προωρισμένα νὰ προσφέρουν ὑπηρεσίας ἑθνικὰς μεγίστης σπουδαιότητος. Ἀναξωγογονῶν καὶ ἐνισχύουσι καὶ πλουτίζουσι τὰς γονίμους ιδιότητας τῆς γῆς, ἀμείβουσι τοὺς κόπους τοῦ καλλιεργητοῦ, συντελοῦν εἰς τὴν αὐξησιν τῆς ἀποδόσεως, καὶ συνεπῶς αὐξάνουσι τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον καὶ σκορπίζουσι τὴν κατ' ἄτομον εὐημερίαν. Τὸ μεγαλεῖον καὶ ὁ πλοῦτος τῶν γεωργικωτέρων ἐθνῶν τοῦ κόσμου εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ λελογισμένην χρῆσιν τῶν χημικῶν λιπασμάτων ὀφείλεται. Γιὰτις πτωχὰς εἰς στοιχεῖα γόνιμα, δεινδρόειδες καλλιεργεῖας πενιχρὰς καὶ ἐξηνητημένας, ἀμπελωνας ἐξητηνημένους, μεγάλας καλλιεργεῖας μικρὰς ἀποδόσεως, καὶ ἐν γενεῖ καλλιεργεῖας πάσης φύσεως καὶ παντὸς εἶδους, συλλήβδην, τὰ χημικὰ λιπάσματα ἔχουσι τὴν μεγάλην δύναμιν νὰ τὰς καθιστώσι παραγωγικωτέρας, ὑγιεστεράς καὶ ἰκανὰς ν' ἀμείψουσι κάθε κόπον καὶ κάθε προσπάθειαν προοδευτικῆ καὶ θαρραλέου γαιοκτήμονος. Διὰ τοῦτο μετ' ἰδιαιτέραν χαρὰν χαιρετίζομεν τὴν ἴδρυσιν τῆς νέας αὐτῆς βιομηχανίας ἢ ὅποια ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀμέτους ἀνάγκας τῆς ἐθνικῆς μας παραγωγῆς τῆς τὸσον ἡμελημένης καὶ ἐγκαταλειμμένης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀειμνήστου Καποδιστριαίου. Καὶ ὅσον εὐεργετῆ καὶ ἐνισχύει τὸν ζωηρικὸν ἢ βιομηχανία αὐτὴ τὸσον ἀνακουφίζει τοὺς ἀστικοὺς πληθυσμούς ἢ λειτουργία ἰδρυμάτων οἳα ἢ Ἄρτοποιητικὴ Ἑταιρία Ἀθηνῶν.

Χρειάζεται σθένος, αὐταπαρνήτης, θάρρος καὶ ἀποφασιστικότης καὶ αἰσθήματα ἀλτροῦσμοῦ σπάνια διὰ νὰ χωρῆσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ νεωτέρου Ἑλληνος τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς αἰτινες ἐπρυτανεύουσιν εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἰδρυτῶν τῆς κοινωφελοῦς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως. Ὅλαι αἱ κοινωνιστικαὶ θεωρίαι τῶν ἀγνοτέρων ἀποστόλων τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς κοινωνιολογίας εἶνε μὴδὲν παραβαλλόμενα πρὸς τὸ θετικόν, τὸ ὠραῖον, τὸ εὐεργετικόν ἔργον τῆς Ἄρτοποιητικῆς, ἢ ὅποια διὰ σοβαρῶν ὑλικῶν θυσιῶν, δι' ἐργασίας προσωπικῆς ὑπερανθρώπου, διὰ τοῦ συνδυασμοῦ πείρας καὶ μορφώσεως τεχνικῆς οὐ τῆς τυχοῦσης καὶ διοικητικῆς ὀργανώσεως ἐδραίας ὅσον καὶ τολμηρὰς καὶ πρωτοτύπου κατώρθωσεν νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς μεσαιᾶς τάξεις τῆς πόλεως μας, ἀληθῆ ὑπηρεσίαν διὰ τῆς παραγωγῆς ἄρτου εὐθηνοῦ, καθαροῦ, ὑγιεινοῦ καὶ προσιτοῦ εἰς πᾶν βολάντιον. Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ γράψωμεν καὶ πάλιν διὰ τὰ κοινωφελῆ αὐτὰ ἔργα ἀπευθύνομεν ἐν θερμὸν καὶ εὐκρινὲς εὖγε εἰς τοὺς ἰδρυτὰς καὶ διεσθυστὰς τῆς τε «Ἑταιρίας τῶν Χημικῶν Λιπασμάτων» καὶ τῆς «Ἄρτοποιητικῆς».

Z.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΟΡΙΓΩΝΗ

ΤΑΣΙΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΟΠΕΡΕΤΤΑΙ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Αληθινή έκπληξις. ὑπερῶσα πᾶσαν προσδοκίαν ἐπιτυχίας, ὑπῆρξαν ἡ παρῶστας δύο μονοπρακτῶν κωμειδουλλίων, τὰ ὅποια ἐπαῖξαν μαθητῆς καὶ μαθήτριαι τῆς μονωδίας τοῦ Ὡδείου Ἀθηνῶν. Διδασθεῖσαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ὑπὸ τῆς διασκεομένης καθηγητρίας κ. Φερσάδης, ἐνεφανίσθησαν, ἐπὶ σκηνῆς με θάρρος καὶ με χάρισμα, ὡς ἀπαντήματα καὶ εἰς δοκίμους ἐπὶ ἡθοποιίας. Ἐπαίχθησαν δύο ὀπερέττα τῶν Ὁφ-φεμπαχ, *Marriage aux Centernes* καὶ *Chanson de Fortunio*.

Ἐἰς τὴν πρώτην διεκρίθη διὰ τὴν ἡθοποιίαν, τὴν φυσικότητα καὶ τὴν ἐκφραστικὴν ἢ δεσοποιίαν Ἐρασμία Ἀναστασιάδου, ὑποδυθεῖσα ἀνδρικό προσῶπον. Ἐπίσης ὡς χήραι αἱ δεσπ. Τ. Λυμπεροπούλου καὶ Μ. Ξανθοῦ ἐτραγούθησαν εὖμορφα, συντέλεσε δὲ εἰς τὴν ἀριστικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συνόλου καὶ ἡ κ. Σκέπερ.

Ἐἰς δευτέραν ὀπερέτταν, ἀντιθέτως τῆς πρώτης, ἢ δεσπ. Γεννάδης ἐψάλε μετὰ πολλὴν τέχνην, ὡς καὶ ἡ κ. Γιαννάρου, θελκτικὸς δὲ ὁ χορὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ συμβολαιογραφείου. Ἄλλ' ἡ ὑπερῶσα πᾶσα, ἀληθῶς κυριαρχήσασα, ἤτο ἡ μικρὰ χαριτωμένη δεσοποιῖς Μαρghαρίτα Ὁριγῶνη, ἢ ὅποια με τὴν φωνὴν τῆς, τὰς κινήσεις τῆς, τὴν φυσικότητά τῆς, τὴν

ζωηρότητά τῆς, ἔδωκε ζῶν καὶ προεκάλεσε παρατεταμένα χειροκροτήματα. Καίτοι ἀνήλθε τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἦτο ἐξ ὀλοκλήρου κυρία αὐτῆς. Ἡ δεσοποιῖς Ὁριγῶνη ἀποτελεῖ ἕκτακτον φαινόμενον ἐπιδόσεως εἰς τὸ κωμειδουλλιον, χάρις εἰς τάλαντον, φωνητικὸν καὶ σκηνικόν, μετὰ τὸ ὅποτον ἀφειδώ ἐπροικίσθη.

ἘΡΕΣΜΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

Ἐπίσης μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν διεξήχθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὡδείου ἡ παράστασις τὴν ὅποιαν ἔδωκε τὸ δραματικὸν τυπικὸν αὐτοῦ. Ἐἰς τὴν διδασκαλίαν ἐλάσαν μέρους αἱ Δες Δαλιζίου, Κανελλοπούλου, Πετρόφ καὶ Παντοπούλου. Ἡ Δις Δαλιζίου, ἐπαῖξε ὠραιώτατα τὸ μέρος τῆς, ὅπως ἀλλῶς καὶ ἔλαι αἱ ἄλλαι ἐρασιτέχνιδες καὶ ἐρασιτέχναι.

Καὶ τρίτη ὀπερέττα ἐδύθη ἐπὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Ὡδείου, τοῦ Ἀδάμη, *Le Chalet* (Ἡ Ἑβρειακή καὶ ἄλλη). Το κοινὸν τοῦτο μετὰ πολλὰ εἰς μίαν ἐκτενεστέραν προῆξιν εἶνε ἀρκετὰ πολυὲν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐπὶ τοῖς εἰς ἐκτέλεσιν. Ἐν τοῖτοις ἢ δεσοποιῖς Λυμπεροπούλου ἐπαῖξε μετὰ μεγάλῃν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἡθοποιίαν καὶ τὸ ἄσμα. Το μέρος τοῦ ὑψηλοῦ ἐπαῖξε ἡ κ. Σκίλφου, τὸ δὲ τοῦ βασιτοῦ ἡ κ. Κορτογιάννης. Ὁ χορὸς ἀποτελοῦμενος ἐκ πρὸς προσώπων, μετὰ ἐκ μαθητῶν, αἰτενετελοῦντο τὰς χορηγίας καὶ μαθητῶν ὡς στρατιωτῶν. Ἐπαῖξε ἀριστικώτατα εἰς τὴν ᾠδὴν καὶ τὸ τέλος δύο ὠραιώτατας ὑμνωδίας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

— Ὁ Ἀπρίλιος ἤρχισε μετὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Συνήθως ἡ ἡμέρα αὕτη παρέρχεται μετὰ μίαν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἐπὶ τῆς Πλατείας καὶ τοῦ Τύμβου τῶν Ἥρώων, καὶ μετὰ τὴν ἀγίαν πατριωτικὴν συγκίνησιν τῶν κατοίκων, ἢ ὅποια δὲν ἐξήρχετο σχεδὸν ποτὲ πέραν τῆς Ἡρωϊκῆς πόλεως.

Ἐφέτος ὅμως ὁ κ. Βενιζέλος ἔσχε τὴν ὠραίαν ἐμπνευσιν νὰ προσδώσῃ τὴν ἐπισημότητα τῆς παρουσίας του εἰς τὴν συγκινητικὴν ἑορτήν. Τοῦτο ἤρκεσε. Τὸν κ. Προΰπουργόν τὸν ἐμμήθη καὶ τὸν ἠκολούθησεν ἕνα πλῆθος ἀτόμων ἐπισήμων καὶ μὴ, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε ἔως τῶρα εἶχον σκεφθῆ τὴν ἀνάστατον αὐτὴν σελίδα τῆς ἱστορίας μας, καὶ οὐδέποτε εἶχον ποθῆσῃ νὰ ἐπισκεφθῶν τὸν τόπον αὐτὸν εἰς μίαν τοιαύτην ἡμέραν. Τὸ Μεσολόγγι ἐν τοῖτοις ἐδέχθη ὄλους μετὰ ὑπερῆφανον φιλοξενίαν, καὶ ἐώρασε μετὰ ὄλον τὸ ἐπιβάλλον καὶ τὸ μεγαλεῖον τὴν ἱστορικὴν ἐπέτειον. Ἀπὸ τὸ ἀθάνατον Ἡρώων τὸν ἀντήχησαν λόγοι ἀπλῶς πατριωτικοί, ἐνθυμίζοντες τὴν ἐπέτειον τῆς μεγάλης ἑορτῆς, οἱ ὅποιοι ἔφερον τῆς πατριωτικῆς συγκινήσεως τὸ δάκρυ εἰς ὀφθαλμούς, ὅστινες δὲν εἶχον ἴσως δακρῶσαι ἔως τῶρα καὶ τῆς συγκινήσεως τὸν παλμόν εἰς καρδίαν, αἱ ὅποια δὲν εἶχον ἴσως αἰσθανθῆ οὐδέποτε ἄλλοτε αὐτόν. Καὶ δάκρυ τὸ ὅποιον θέει εἰς τόπον τόσον ἱερόν, καὶ παλμός ὁ ὅποιος προέρχεται ἀπὸ τὴν πατριωτικὴν ἀνάμνησιν μεγάλου καὶ ἀλυσμονότου παρελθόντος, θ' ἀφήσουν ἴσως βαθῆ τὴ ἔγη των καὶ θ' ἀναβαπίσων καὶ αὐτὰς τὰς πλέον ἀδιαφόρους ψυχὰς εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ θὰ καταστήσουν αὐτὰς εἰς τὸ μέλλον ἐτοιμοὺς νὰ ἐπιβάλλον καὶ νὰ ὑποστοῖν καὶ αὐτὰι τοιαύτας ὑπερῶχους θυσίας.

Ἐθέως μετὰ τὸ Πάσχα εἶχαμεν καὶ ἐφέτος τοὺς Σχολικοὺς Ἀγῶνας εἰς τὸ Στάδιον. Ἐν τοῖτοις οἱ ἀγῶνες αὐτοί, οἱ ὅποιοι ὄφειλον νὰ καταστοῦν μίαν ἐθνικὴν ἑορτῇ, προσελέκτων πολλὸν ὄλιγον ἐνδιαφέρον. Μόνον τὴν τελευταίαν ἡμέραν καθ' ἣν λαμβάνει χώραν τῶν βραβείων ἢ ἀπονομή, τότε πυκνοῦνται οἱ θεαταὶ καὶ προκαλεῖται ἡ προσοχὴ τοῦ κόσμου. Καὶ ὅμως τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ στοργὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ ὄφειλε νὰ ἐκδηλοῦται ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς πρὸς τοὺς Ἀγῶνας τοῦ Σταδίου, ἀφοῦ αἱ προπονήσεις καὶ τὰ ἀγωνίσματα καὶ ἡ ἄμικλα τῶν παιδιῶν μας ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ καλλιτέρας ἡμέρας δι' αὐτὴν τὴν πατρίδα μας.

Πάντοτε παρετηρήθη εἰς ὄλους τοὺς τόπους μίαν τάσιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἐγκατάλειψιν τῆς ζωῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν οὕτῃ τῆς ἀνοιξίως. Καὶ αἱ Ἀθηναὶ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τοῦ Ἀπριλίου ὑπέστησαν τὴν συγκίνησιν τὴν ὅποιαν πάντοτε προκαλεῖ ὁ θάνατος ὁ ἐκκοσίσις δύο νεαρῶν ἀγαπωμένων πλασματων. Νέοι καὶ οἱ δύο, πλήρεις ζωῆς καὶ πλήρεις ἀγάτης, ἐγκατέλειπαν ἐν τοῖτοις τὴν ζῶην καὶ ἀπέθανον καὶ οἱ δύο κάτωθεν τῶν ἀθῶνων ὁδῶν μὴς τραυαφύλλιας. Καὶ ὅμως δὲν τοὺς ἠγάγετε τίποτε νὰ προβοῦν εἰς τὸν θάνατον αὐτῶν, ἀλλ' ἀπειραντίας εἶχον ὄλα τὰ ἐφύδα διὰ νὰ ζήσουν καὶ νὰ νικήσουν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς

ἀφοῦ εἶχον τὴν νεότητα, τὴν ἀγάτην καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην. Διὰ τοῦτο ὁ θάνατός των δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀποδοθῆ εἰς ἄλλο τι παρὰ εἰς ὑπερωμαντιμὸν ὁ ὅποιος εἶνε ἴσως ἡ μεγαλειότητα ἀσθένεια διὰ τὸν αἶωνα αὐτῶν τοῦ θετικισμοῦ τὸν ὅποτον διερχόμεθα.

Καὶ δυστυχῶς ὁ ὑπερωμαντισμός, ὁ ἐκνευρισμός, ὁ ἐκφυλισμός κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν μᾶς ἔδωκαν τὰς μεγαλειτέρας των ἐνδείξεις. Ἡ φυλὴ μας πάσχει. Πάσχει ἴσως βαθύτερον καὶ σοβαρώτερον ἀφ' ὅτι ἐπασχον οἱ δύο ἀτοκτονήσαντες ἐρασταί. Καὶ αἱ ἐνδείξεις τῆς νόσου μᾶς ἀπεκαλύφθησαν τὸν μῆνα αὐτόν, μετὰ ὄλης τῆς ποικιλίας τὰς ἐκφάνσεις.

Δὲν θέλω εἰς τὴν στήλην αὐτὴν εἰς τὴν ὅποιαν ἐξετάζονται πάντοτε τὰ ζητήματα ἀφ' ὅψηλοῦ νὰ κατέλω εἰς λεπτομερείας καὶ νὰ δώσω τὰς εἰκόνας τῆς ἀσθενείας μας. Ἄλλως τε γνωρίζομεν ὄλοι τὰ διατρέξαντα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, παρηκολονθήσαμεν τὰς ἀνοήτους ἐξεγέρσεις τῶν Πελοποννησιακῶν πόλεων, τὰς Βουλγαρικὰς δεξιώσεις, τὰς ἐπισημούς καταγγελίας, τὰς δικηγορικὰς ἀνακοήσεις. Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν ἀποδεικνύουν ἄλλο παρὰ τὴν νευρικότητα μας καὶ τὴν ἀδυναμίαν μας. Καὶ ἀποδείξεις τοῖτον εἶνε, ὅτι τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὅποιαν τὸ ἐπίσημον Κράτος ἐξήγησε νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς ἐκτροχιασθέντας εἰς τὴν κανονικὴν τροχίαν καὶ νὰ τιμωρήσῃ ἀκριβῶς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἴσταστο λόγῳ θείσεως καὶ λόγῳ ἀξίας ἔστω, ὑψηλότερα ἐνὸς ἀπλοῦ ἐπιπέδου, νευρικὰς φωνασιὰς ἐξήγησαν νὰ παρουσιάσων θύματα καὶ νὰ ἀναδείξων καὶ πάλιν ἠρώως ψευδεῖς. Καὶ ὅμως ὄχι. Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου πρέπει νὰ εἶνε ἴση δι' ὄλους. Ὁ Σμιολένσκis καὶ ὁ Μιστριώτης ἐσφαλλον καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τοὺς τιμωρήσῃ, νὰ τοὺς διδάξῃ πῶς εἶνε τὸ καθήκον των.

Κριμα ἐν τοῖτοις ὅτι εἰς τὸν ἀπολογισμόν τοῦ Ἀπριλίου τῆς ὠραιότερας τοῦ ἔτους ἐποχῆς δὲν ὠμλήσαμεν παρὰ διὰ θανάτους καὶ τιμωρίας. Καὶ ὅμως εἶνε τόσον ὄραία ἡ ἀνοιξις, τόσον θελκτικὴ ἡ δέσις, τόσον ἀπαλή ἡ αἶρα, τόσον γλυκεῖα ἡ σελήνη...

Κριμα !... ΕΥ. Ζ.

Γάμοι. Κόρη ἐλκτικὴ, ἀβρὰ καὶ μουσοφιμὴ Ἑλληνίς, ἢ Δις Στέλλα Παλαδάκη, τῆς γνωστῆς οἰκογενείας τοῦ Ζαχαζαίου, ἐπέλεσε τοὺς γάμους τῆς μετὰ τοῦ Μηχανικοῦ κ. Γ. Ζαχαζαίου. Μαζὺ μετὰ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρικῆς τοῦ Ζαχαζαίου ἂς δεχθῇ τὸ εὐτυχισμένον ζεύγος καὶ τὰς θεμῶν καὶ διαπέτρους εὐχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἢ ὅποια βραβεῖα μετὰ εὐχὰς πέταλα ῥόδων τὸν ὥρατον ὁδὸν τῆς ζωῆς των. Θεμῶν ἀγαρητήρια εἰς τὰς φίλας οἰκογενείας τῶν νεογέννητων.

Ἀρραβῶνες. Ἀντίληξαν δαιμόλιον ἀρραβῶνος ὁ ἐν Facous τῆς Ἀθῆνων φίλιος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως κ. Νεῦχος Παπᾶς μετὰ τῆς Δος Ἀρτεμισίας Σταματιᾶδου ἀνγυιᾶς τῆς διακεκομμένης Ἑλληνίδος τοῦ Προ-Σαῖ κ. Αἰκατ. Κοροῆν οὕτως τοῦ Προέδρου τῆς ἑκεί Κοινότητος. Νεότης, ἐγγένεια ἀσθίματος, μῆφοσις, καισότην ἀφθοσῶν εἰς τὰ δύο ἐλκτικὰ ἐπαρξέει προοικισμέναι βίον εὐτηγῆ καὶ εὐδαιμόνια.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Αρχίθη η ναυτική Αγγλική αποστολή υπό τον ναύαρχον κ. Τάφνελ.

—Είς τόν Αστακόν κατέπλευσεν ο Αγγλικός στόλος αποτελούμενος εκ τριών θωρηκτών και τριών αντιτορπιλικών. Τά άγγλικά τορπιλικά έξετέλεσαν γυμνάσια πυρών είς τόν όρμον Πλατυγάλι.

—Ο Γάλλος στρατηγός Έντου άνεχώρησεν είς Λάρισσαν πρός έπιθεώρησιν του εκεί έδρευοντος στρατου. Μετά την Λάρισσαν θα έπισκεφθί και Οά έπιθεώρηση τά Σύνορα.

—Ο Αυτοκράτωρ της Γερμανίας άνεχώρησεν εκ Κερκύρας. Ήδη εύρίσκειται είς την άγγλικήν πρωτεύουσαν είς την όποιαν θα παραμείνη περί τον μήνα.

—Κατόπιν επανελημμένων διαδημάτων των εν Αμερική έγκατεστημένων Έλλήνων περί διορισμού Έπισκόπου εν Βασιγκτώνι, ή Κυβέρνησις άσφάσισε να προβή είς την ίδρυσιν έπισκοπικής Έδρας εν Αμερική. Ήδη καταρτίζεται τό σχετικόν νομοσχέδιον.

—Ο Υπουργός της Παιδείας κ. Αλεξανδρής άπηύθυνε πρός την Ίεράν Σύνοδον έρώτημα διά την συμπλήρωσιν των κενών έπισκοπικών θέσεων, Λαρίσης, Λαμίας, Ύδρας και Παροναίσις.

—Η άκρις άνεφάνη και έφέτος είς την Θεσσαλίαν. Τά ύπουργεία Έσωτερικών και Γεωργίας έλαδόν όλα τά κατάλληλα μέτρα πρός εξόντωσιν της, παρά την άκατανόητον άμίλειαν των χωρικών.

—Τό Ύπουργείον της Γεωργίας θα άγοράσθ έπιθήτορας ίππους οί όποιοί θα σταλούν είς τό έν Θεσσαλία μέλλον να λειτουργήσιν ίπποφορβετόν.

—Οί πρίγκηπες της Βουλγαρίας έπισκεφέρσαν εν Κωνσταντινουπόλει τόν Πατριάρχην μας και τόν Σουλτάνον.

«Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ» ΤΟΥ Ε. Ηαεκελ κατά μετάφρασιν Α. Φαρμακοπούλου. Έμδριθη έρμηνευτής και εκλαϊκευτής της Δαρβίνου θεωρίας της εξέλιξεως ο Χαϊκελ έξετάζει είς τό βιβλίον του τούτο και αναλύει τά της εξέλιξεως του ζω κου βασιλείου μέχρι του ανθρωπου και τούς σταθμούς της προόδου αυτού μέχρι του σημερινου τύπου.

«Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΗΝΙΣΕΩΣ» ΤΟΥ συγγραφέως W. James κατά μετάφρασιν Ν. Καζαντζάκη. Θεμελιώδες ένεργεια του ανθρωπίνου οργανισμού είναι ή συγκίνησις, ήτοι άψ' ενός ή εκ του έξωτερικού κόσμου αίσθησις και αντίληψις και άψ' έτέρου ή υποκειμενική διαμόρφωσις και φανέρωσις, άπό των πλέον στοιχειωδών και κοινών συγκηνήσεων μέχρι των πλέον συνθέτων και τελειότερων. Τοιοτοτρόπως έξετάζων και αναλύων την συγκίνησιν ο Τζέιμς παρέχει πρωτοτύπως και διαφωτιστικώς ίδιαν θεωρίαν φυσιολογικής ψυχολογίας.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Græcia.— Έξεδόθη μετá περισσής φιλοκαλίας και με κάλλιτεχνικάς εικόνας τό τεύχος του μηνός Απριλίου της εν Παρισίοις εκδοομένης Græcia Ός γνωστόν τό έθνικώτατον αυτό έργον εκδίδεται Γαλλιστί είς την Γαλλικήν πρωτεύουσαν με τόν εύγενή σκοπόν να γνωρίσθ την πνευματικήν έργασίαν της νεωτέρας Ελλάδος είς τό μεγάλον εύρωπα κόν δημόσιον. Έτησια συνδρομή δρ. 12. Διεύθυνσις 41 Boulevard St Germain, Paris. France.

Διηγήματα.— Αγγέλλεται ή εκδοσις τομίδιου υπό τόν τίτλον «Διηγήματα» του κ Αθαν. Π. Μιχαΐ τóμος θέλει εκδοθῆ τόν Μάιον. και θα περιέχη πέντε αυτότελη Διηγήματα. Αντίτιμον έγγραφής δρ. 2.

1. Orient.— Τό γαλλόφωνον αυτό δημοσιογραφικόν όργανον τό εκδιδόμενον εν Βρυξέλαις υπό την δεξιάν διεύθυνσιν του κ. Νικολαΐδη πρός εξυπηρέτησιν των έθνικών συμφερόντων, είς τό τεύχος του Απριλίου περιέχει σειράν άρθρων μεγάλου ενδιαφέροντος. Συνιστώμεν ίσαιοτέρως την άνάγνωσιν ένθουσιώδους άρθρου υπέρ του Οικουμενικού Πατριαρχείου υπό τόν τίτλον «Όμιεν ήνωμένοι περί τόν Οικουμενικόν Πατριάρχη» και την άνάγνωσιν μελέτης υπό τόν τίτλον «Οί Έλληνες εν Αιγύπτω».

Μελέτη περί του άμεταφράστου των Άγιών Γραφών.— Είς κομψόν τευχιδιον δημοσιεύεται έμδριθη μελέτη περί του φλεγόντος αυτού ζητήματος υπό του γνωστου παρ ήμών έπιστήμονος κ. Λεωνίδη Π. Κωτσάκη. Συνιστώμεν θερμώς και την άνάγνωσιν αυτής διότι αναλυτικώτατα έξετάζεται και διερευνάται πάν σχετιζόμενον πρός τό σπουδαϊον αυτό ζήτημα.

Πινακοθήκη.— Έξεδόθη τό τεύχος Απριλίου της κάλλιτεχνικής «Πινακοθήκης». Περιέχει τάς κατά την εορτήν της δεκαετηρίδος αυτής γενομένας διμιλίας, κριτικάς και κάλλιτεχνικάς μελέτας, εικόνας δε ύφριοτάτας εν οίς δύο του Χριστου, διδάσκοντος και σταυρουμένου, πέντε πίνακας της Έθικής Πινακοθήκης, προσωπογραφίας κλπ. Γραφεία: Οδός Χαριλάου Τρικούπη 22. Αθήναι.

La Pretendue bataille litteraire en Græce — Μικρόν τομίδιον υπό τόν τίτλον τούτον έξεδόθη γαλλιστί γεγραμμένον. Πραγματεύεται με πολλήν σαφήνειαν τό γλωσσικόν ζήτημα, τό όποϊον όλίγον έλλειψε να δημιουργήσθ δεϊνά διά τόν τόπον μας.

Νέον Πνεύμα.— Έξεδόθη με ύλην εκλεκτήν και ποιικήν τό τεύχος του μηνός Απριλίου του «Νέου Πνεύματος». Εκ των περιεχομένων του σημειοϋμεν τό «Πράσινο Ραδάκι» του Τολστόη κατά μετάφρασιν της Δος Άννας Σταματελλάτου.

— Έξεδόθη ή κοινωνική μελέτη του κ. Δ. Ζήζου υπό τόν τίτλον «Η άπολογία μου». Τό βιβλίον τιμāται 1.50.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Μ. Βαμ. Μιτλήνην. Συνδρομή σας έιήφθη. Εγχαριστοϋμεν.—Κον Πανταζή. Συνδρομή σας έιήφθη. Κον Μ. Πολίτην. Εγχαριστοϋμεν διά φιλόφρονα έπιστολήν και άποστολήν συνδρομής σας.—Κον Δ. Κ. Πάτρας. Θεομάς εύχαριστίας δι' εύγενείς φροντίδας. Από τών κ. Κομψών έλάβομεν τά χρέματα.—Κον Μανρουμάτην. Έιήφθη ή τριετής συνδρομή σας. Εγχαριστοϋμεν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Είς την Βιβλιοθήκην Φέξη Αρχαίων Έλλήνων Συγγραφέων έξεδόθησαν τά κάτωθι έργα:

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ «ΖΩΝ»
Από τās λυρικωτέρας και πλέον νεωτεριστικάς τραγωδίας του Ευρυπιδου είναι τό δράμα τούτο, δι' ου περιγράφονται αι τύχαι του άρχαιου ήρωος βασιλέως των Αθηνών Ίωνος. Η μετάφρασις του έργου τούτου έμμετρος και ομοιοκαταληκτώσα είς τά χωρικά έξεπνοήθη υπό του κ. Πολυδ. Δημητρακοπούλου.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ «ΚΥΚΛΩΨ»
Η μόνη σωζομένη κωμωδία του μεγάλου της άρχαιοτήτοσ τραγικού είναι ή «Κύκλωψ» έργον έννοεΐται παντελώς διάφορον των κωμωδιών του Αριστοράνουσ και των άλλων κωμικών.

Υπόθεσις του έργου είναι τό γνωστόν έπεισόδιον του Όδυσσεως. Ο Όδυσσεύς ριφθείς υπό της τροικίαις είς τάς άκτάς της Σικελίας και πρό του σπηλαιου του κύκλωπος Πολυφήμου και κινδυνεύσας να φαγώθῆ μετά των συντρόφων του ύπ' αυτού κατορθώνει να τόν μεθύσῃ και να τόν τυφλώσῃ, σωζόμενος τοιοτοτρόπως. Τό έργον πλήρες κωμικών έπεισοδίων παρέχει πολύ ενδιαφέρον. Απεδόθη δε γλαφυρώς και έπιτυχώς υπό του κ. Τσοκοπούλου.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ «ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ»

Έν άπό τά πλέον ένδιαφέροντα και τά πλέον νεωτεριστικά έργα της άρχαιοτήτοσ είναι οί διάσημοί «Χαρακτήρες» του φιλοσόφου Θεοφράστου, διχ των όποιων περιγράφονται και αναλύονται με καταπληκτικήν άλήθειαν και ένεργειαν τά ανθρωπίνα έλαττώματα. Η μετάφρασις έπιτυχής μετá έμδριθόυσ προλόγου υπό του κ. Μαρίνου Συγγερού.

Είς την σειράν της Φιλοσοφικής και Κοινωνιολογικής βιβλιοθήκης Γ. Φέξη έξεδόθησαν τά κάτωθι έργα:

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ Εκδοομένη υπό τήν Διεύθυνσιν του Δοκτ. Ι. Ζεργου	Ε. Haeckel Μετ. Α. Φαρμακοπούλου Έμδριθη έρμηνευτής και εκλαϊκευτής της Δαρβίνου θεωρίας της εξέλιξεως ο Χαϊκελ έξετάζει είς τό βιβλίον του τούτο και αναλύει τά της εξέλιξεως του ζωκου βασιλείου μέχρι του ανθρωπου και τούς σταθμούς της προόδου αυτού μέχρι του σημερινου τούτου. Δρ. 2.—	J. Loubboc Μετ. Θ. Φλωρά Είναι έν άπό τά χρησιμότερα και περιττότερα σοβραά βιβλία διά κάθε άνανώστην. Αφηγηματικόν, μετ'όν ύφρημύον γνωμών φιλοσοφικών και έπιστημικών, με άνέκδοτα και με συμπαραστατικήν σέψην άπτήτισιμον, άποτελει πρακτικόν όδηγόν της χρησιμοποιούσεως της ζωής. Δρ. 3.—	W. James (Τζέιμς) Μετ. Ν. Καζαντζάκη Θεμελιώδες ένεργεια του ανθρωπίνου οργανισμού είναι ή συγκίνησις, ήτοι άψ' ενός ή εκ του έξωτερικού κόσμου αίσθησις και αντίληψις και άψ' έτέρου ή υποκειμενική διαμόρφωσις και φανέρωσις, άπό των πλέον στοιχειωδών και κοινών συγκηνήσεων μέχρι των πλέον συνθέτων και τελειότερων. Τοιοτοτρόπως έξετάζων και αναλύων την συγκίνησιν ο Τζέιμς παρέχει πρωτοτύπως και διαφωτιστικώς ίδιαν θεωρίαν φυσιολογικής ψυχολογίας. Δρ. 3.—	Fr. Paulhan Μετ. Χ. Δαλαζέτη Μετá φιλοσοφικόν έπισκοπήσιν των ανθρωπίνων σέψσεων και των κοινωνικών σέψσεων, εκ τῆ βράσις δε της φυσιολογικής ψυχολογίας έξετάζει τό βιβλίον τούτο και αναλύει την έπιφυάνσιν ως σέψσιν και ως έκφασίνσν και κρααφήσιν τῆς ζωής εν ήθικήν και την άρτιόνησν όμιν αυτής είς τās καθήκονας έδηγήσεις και είς τās κάλλιτεχνικάς και γενικωτέρας μορφάς αυτής. Δρ. 3.—	X. Dastre Μετ. Ι. Σταματινοπούλου Από βιολογικής και φιλοσοφικής άπόψεως έξετάζεται και έξηγηται τό φανόμενον της ζωής και τό ενάλλασσον φανόμενον του θανάτου είς τόν ενόργανον κόσμον, ίδιως δε είς τόν ανθρωπινόν. Η έσθεσις και έξέλεξις όλων των στέτιων θεωριών, τά κρατήσαντα εκάστοτε δόγματα, τά δοομένα της ζωής ιστορίας, τά εκ της χημείας και γενικώς εκ της επιστήμης συμπερασματα παρατίθενται παράλληλα με την παροχρήνην θημελιώδη δι' έπιστημονικών τρέπων έξηγήσιν της ζωής και του θανάτου. Δρ. 4.—	Gast. Danville Μετ. Χ. Δαλαζέτη Επιστημονική αλλά και ποιητική διατυπωμένη έξηγήσις του ανθρωπίνου έσθουσ είς όιας τās εκδηλώσεσς αυτού δίεται διά του έργου του, που περιέχει σπνάμα ο,τι διά τόν θάτον έγνωσιάνευσον ή φιλοσοφία, ή ποίησις και ή επιστήμη από της άρχαιοτήτοσ μέχρι σήμερον. Συμπέρασμα δε προκύπτει ότι ό έσθουσ είναι φυσική και όχι ανώμαλος, υπερτέρα και όχι εκφυλις λειτουργία της ζωής. Δρ. 3.—	100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ Ζητήσατε Τυπολόγιον Βιβλίων (Φαρέαν).
--	---	---	--	---	---	---	--

GLACIERE DES CHATEAUX
Brevetée S. G. D. G.
 Produit en 10 minutes de 500 gr. à 8 kil. de glace, ou des Glaces, Sorbets etc. par un sel inoffensif.
J. SCHALLER
 1, Rue François Ponsard, PARIS
 Prospectus franco

Se méfer des contrefaçons, toutes defectueuses

Πρός τούς κ. κ. Υδρολήπτας της πόλεως Αθηνών.
 Παρακαλοϋνται οί κ. κ. Υδρολήπται οί τυχόν μη πληρώσαντες εισέτι τό αντίτιμον ποσίμου ύδατος διά τό έτος 1910 όπως προσέλθωσι και καταβάλλωσι τούτο είς τό Ταμείον του Δήμου ίνα μη ή ύπηρεσία ευρεθῆ είς την ανάγκην να διακόψῃ την παροχήν αυτού
 Έν Αθήναις τη 15 Μαρτίου 1911.
 (*Εκ του Γραφείου του Υδραυλικού Τμήματος)

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΝΕΣΤΛΕ
ΑΛΕΥΡΟΝ
ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
 ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
 Πωλεΐται είς όλα τά φαρμακεία και φαρμακευπορεία.
 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Δεά τήν Ελλάδα και Κρήτην.
Κ Ο ς ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2,500.000 ΔΡΑΧΜΑΙ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1910

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

ΤΗΣ 10²³ ΜΑΡΤΙΟΥ 1911

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
Α' Έγκαταστάσις (τρ. 'Αερίοφ. (* 'Ηλεκτρο.)	Κεφάλαιον (Μετοχαι κεφαλαίου (Μετοχαι επίκαιριαι
5,943,967.07	2,500,000.00
1,249,283.76	
502,598.89	
1,423,500.00	5,903,500.00
20,000.00	96,500.000
458,625.22	250,000.00
77,006.20	675,000.00
854,860.45	350,000.00
1,555,507.82	550,000.00
	350,000.00
	380,492.54
	300,116.75
	114,761.58
	614,978.54
	12,085,349.41
12,085,349.41	12,085,349.41

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ	ΠΙΣΤΩΣΙΣ
Γενικά έξοδα	Κέρδη εκ πώλησ. αερίοφ. και ηλεκτροφ. 1,010,109.49
Φόρος επί τη δεύμ. εργοστασ φωταερίου	Ένοικία διαφόρων εγκαταστ. αερίοφ. 52,995.93
Συντήρησις	Κέρδη εκ διαφόρων πωλήσεων 190,622.86
'Υπηρεσία όμολογιών (τόκοι	'Υπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως 98,578.32
76,500.00	
14,904.38	
147,155.88	
114,761.58	
614,978.54	
1,352,306.60	

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ

Μέρισμα επί 3,660 μετοχών κεφαλαίου πρὸς δραχ. 90 κατὰ μετοχήν δραχ.	329,400.—
Τόκος από 30 7)βρίου 1909 μέχρι 30 Ιουνίου 1910 ἤτοι πρὸς 30 δραχ. ἐπὶ 150 μετοχῶν	4,500.—
Μέρισμα ἐπὶ 1,340 μετοχῶν επίκαιρίας πρὸς δραχ. 50 κατὰ μετοχήν δραχ.	67,000.—
Κράτησις δι' ἀπόδοσιν Κεφαλαίου	100,000.—
'Αμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	38,026.18
Μερίδια Ἰδρυτῶν	76,052.36
	614,978.54

Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ φόρου καὶ τοῦ χαρτοσήμου καθαρὸν μέρισμα ἐκ δραχμῶν 83,79 κατὰ μετοχήν κεφαλαίου καὶ δραχμῶν 46,55 κατὰ μετοχήν επίκαιρίας πληρῶνεται ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1911 παρὰ τῆς ταμείῳ τῆς εταιρίας ἐπὶ τῆς προταγωγῆ τῆς μερισματοποιδεύσεως ἀριθ. 22 διὰ τὰς μετοχὰς κεφαλαίου καὶ ἀριθ. 12 διὰ τὰς μετοχὰς επίκαιρίας.

Ἀθήνησι, τὴν 10 Μαρτίου 1911

Ἐντολῆ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Α. ΜΙΝΕΥΡ

Ὁ ΛΟΓΙΣΤΗΣ
Τ. ΙΣΜΥΡΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΨΩΜΙ

ΤΗΣ ΑΡΤΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΗΡΧΙΣΕ ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΤΗΣ :

- Νέα Ἀγορά, ὁδὸς Εὐριπίδου 19.
- Μεταξουργεῖον, πλατεῖα γερφύρας Κολοκωνιθοῦς.
- Θησεῖον, ὁδὸς Νηλέως 1.
- Ἀγ. Τριάδος παρὰ τὴν Λαχαναγοράν, ὁδὸς Πειραιῶς 94.
- Μοναστηράκι, ὁδὸς Ἑρμοῦ 106.

Μακρυγιάννη, ὁδὸς Βείκου 2.
Κολωνάκι, ὁδὸς Κυνοσάργου 1.
Νεαπόλεως, ὁδὸς Θεμιστοκλέους.
Κεντρικὴ ἀποθήκη καὶ ἐργοστάσιον ἤλεκτροκίνητον εἰς συνοικίαν Βάθης (δισσατάριον) Σωκράτους καὶ Χαλκοκονδυλίου).
Προτιμᾶτε πάντοτε τὸ ψωμὶ τῆς Ἀρτοποιητικῆς Ἑταιρίας. Εἶνε ἀπολύτως καθαρὸν, εὐγευστόν, ὑγιεινὸν καὶ εὐθηνόν.
Μαῦρο σιταρένιο ψωμὶ ἀπὸ καθαρῶ σιταριῶν ἢ ὀκτὸ μόνον 35 λεπτά.
Τὸ ὑγιεινότερον καὶ θρεπτικώτερον ψωμὶ. Μαῦρο ψωμὶ θὰ εἴπῃ: **ψωμὶ ὑγείας καὶ οἰκονομίας.**

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 50.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 10.275.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

- ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Ἐν Πειραιεὶ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλω καὶ Λαρίσει.
- ΕΝ ΚΡΗΤΗ : Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμῳ.
- ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ : Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ἐποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σαμψούλ), Ἀμιά, Τραπεζοῦνη, Κερασσοῦνη, Μερσίνη, Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Σέρραις, Καβάλλα, Σάνδη, Ἰωαννίνους καὶ Χίω.
- ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mikan), Καίρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Μανσούρα καὶ Ζαχαρικήφ.
- ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ : (No 22, Fenchurch Street).
- ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ (Domhof, Mō nekeberg stesle 18).
- ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ (Κόμπρου) καὶ ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. Φραγκιαδάκης, Πρόεδρος. Ἰωάννης Μπότσαρης, Ἀντιπρόεδρος. Ἰω. Βαλαωρίτης, Κ. Βερούγια, Ε. Ἐμπειρίκος, Δ. Εὐγενίδης, Α. Ζαρίφης, Δ. Ε. Ἡλιοπούλας, Ζ. Κ. Μάτσας, Ἐμμ. Μενιάκης, Μαρκήσιος δι Ρεθερῶ.

Γενικὸς Διευθυντὴς
Ζαφείριος Κ. Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφικὴ :
ΑΘΗΝΑ·Ι ΚΗΝ - ATHENOCLES

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι: Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φορητοτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἑσωτερικοῦ καὶ ἑξωτερικοῦ ἔκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς: ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἄνοιγει τρέχοντας (λ)σμοὺς ἠγγημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων

διαφόρων διαστάσεων πρὸς ὄρους λίαν ἐννοϊκούς διὰ τὸ κοινόν.
Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμᾶτια ὑπὸ ὄρους λίαν ἐννοϊκούς.
Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέα εἰς δ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.
Ταμειυτήριον, με ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ
ΑΡΙΘΜ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTemps
J. & D. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολὺμορφον καὶ πολὺχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζήτησατε τὰτελειότερα ἄσπροθροῦχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποίκιλλα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰ τελευταίας μόδας ὑφάσματα. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς καταστήματάρχας τούτους εὐγένεια καὶ ἀδρότης τῶν τρόπων.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (LIMITED)

Κεφάλαιον ἐγκεκριμένον £ 600.000
Κεφάλαιον καταβεβλημένον £ 315.510

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
Γενικὴ διεύθυνσις ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ἀθήναις
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πειραιεὶ καὶ Τριπόλει.
Οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων ὠρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1910 ὡς κάτωθι :

Ἴον εἰς Δραχμὰς

3 % ἔτησ. ἐπὶ ἀποδοσίε εἰς πρώτην ζήτησιν διὰ ποσὰ μέχρι δρ.100.000	
3 1/2 % ἔτησ. » » » » ζήτησιν διὰ ποσὰ πέραν τῶν 100.000	
4 1/2 % ἔτησ. » » » » » » 6 μῆνας μέχρι 2 ἐτῶν	

Εἰς chèques ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας

4 % ἔτησ. ἐπὶ ἀποδοσίε μετὰ 1 ἔτη μέχρι 4 ἐτῶν	
4 1/2 % ἔτησ. » » » » » 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα	
Εἰς εὐρωπαικῶν πλοῦτον εἰς πρώτην ζήτησιν ἄνευ ὀρίου ποσοῦ	
3 % ἔτησ. » » » » » μετὰ 6 μῆνας	
3 1/2 % ἔτησ. » » » » » 1 ἔτος.	
4 % ἔτησ. » » » » » 2 ἔτη.	
4 1/2 % ἔτησ. » » » » » 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα	

Αἱ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς δ εἶδος ἐγένετο ἢ κατάθεσις, παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἐπιβαρύνοντος τὸν καταθέτην.

Σ. Π. Α. Π.

**ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ
ΤΑΞΙΔΙΩΝ**

Πρός οδηγίαν των ενδιαφερομένων παραθέτομεν την προκύπτουσαν διαφοράν προς όφελος των ταξειδευόντων με βιβλιάριον 2500 χιλιομέτρων, εν συγκρίσει με τας τιμὰς των ἀπλῶν εισιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν			
Διὰ Κόρινθον	Εισιτήρ.	9.20	7.30
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40
• Ἀργος	Εισιτήρ.	15.70	12.50
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16
• Τρίπολις	Εισιτήρ.	23.20	18.80
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—
• Μεγαλόπολις	Εισιτήρ.	29.20	22.—
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30
• Κυπαρισσία	Εισιτήρ.	34.50	25.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20
• Ἀκράτας	Εισιτήρ.	19.50	15.50
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85
• Πάτρας	Εισιτήρ.	25.—	18.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55
• Πύργου	Εισιτήρ.	37.70	18.40
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55
Ἐκ Πατρῶν			
Διὰ Πύργου	Εισιτήρ.	12.70	10.10
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95
• Λεχαιὰ	Εισιτήρ.	7.60	6.—
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05
• Αἴγιον	Εισιτήρ.	5.10	4.—
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80
• Κόρινθον	Εισιτήρ.	16.50	13.10
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20
Ἐκ Τριπόλεως			
Διὰ Καλάμας	Εισιτήρ.	13.70	12.25
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05
• Ναύπλιον	Εισιτήρ.	9.50	7.80
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60

(*Ἐκ τοῦ Γραφίου)

ΥΠΕΡΘΚΕΑΝΕΙΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Η ΜΟΝΗ ΤΑΧΥΤΕΡΗ ΓΡΑΜΜΗ ΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΔΙΑ ΒΟΡΕΙΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ἀτμόπλοια : **"ΑΘΗΝΑΙ,"** τόννων 16,000.
"ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ," τόννων 12,000

Τὰ ὄραία καὶ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἀτμόπλοια εἶνε νεότευκτα καὶ φημίζονται διὰ τὴν ἀντοχὴν καὶ εὐστάθειαν κατὰ τὰ ταξιδιά των. Ἔχουσι διπλὰς μηχανὰς καὶ διπλὸς ἑλικας. Ἐνε πολυτελέστατα, ἀναπαντικώτατα μὲ 150 θέσεις Β, 200 θέσεις Β, καὶ 1500 θέσεις Γ. Ἔχουσι ηλεκτρικὸν φωτισμὸν, θερμαίνονται δὲ διὰ κλιματιστῆρα. Λειτουργεῖ ἐντός αὐτῶν ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος Marconi, παρέχεται δὲ πᾶσα ἄνεσις εἰς τοὺς ἐπιβάτας, μὲ τὰ ἐπιαιτήρια, αἰθούσας κυριῶν, καπινοτήρια, ζυθοπωλεῖον, καφετεῖον κτλ. κτλ. Διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ταξειδιωτῶν ἔχει ληφθῆ πᾶν μέτρον, δὲν λείπει δὲ οὔτε φαρμακεῖον πλήρες, οὔτε νοσοκομεῖον.

Τακτικὴ ἀναχώρησις ἐξ ΕΛΛΑΔΟΣ δι' ΑΜΕΡΙΚΗΝ κατὰ εἰκοσαήμερον
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ἐν Ἀθήναις ἀνωθεν Χρηματιστηρίου.
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ
Ἐν Πειραιῖ (5 Λεωφόρος Αἰγέως), Πάτρας, Καλάμας, Γυθείω, Κοσταντινουπόλει, Σμύρῃ, Παλέμφω, καὶ Νέα Ὑόρκη.
Ἀντιπροσώπειται εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

Ν. ΓΚΑΤ

**ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΗΣ
ΕΝ ΟΔΩ ΟΦΘΑΛΜΟΓΙΑΤΡΕΙΟΥ**

Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὸν ἐμποροραπτικὸν ὄσκον τοῦ κ. Γκατ διακρινόμενον διὰ τὴν ἐκλεκτικότητα τῶν ὀσκιῶν του, διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς ἐργασίας του καὶ διὰ τὴν εὐθηρίαν τῶν τιμῶν του.

Κοιμώτης, στερεότης, οἰκονομία. Διὰ τοὺς ξένους τῶν Ἀθηνῶν ἐπιβάλλεται ἡ ἐπισκεψίς τοῦ Ἐμποροραπτικοῦ Οἴκου Γκατ.

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΠΡΑΞΕΙΟΥ

Βούτυρο γάλακτος διὰ γλυκά, λάδι Μάνης καὶ Κρανιδίου, τυροὶ Εὐρωπαϊκοὶ καὶ Ἑγχώριοι. Ἀποικιακὰ ὀλων τῶν εἰδῶν. Ποτὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια. Ὅσπρια ὀλων τῶν εἰδῶν. Τσαΐ, πισκότα, κονσέρβες κλπ.

ΕΙΣ ΤΗΝ "ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ,"

Ὅλα τὰ εἶδη εἰς τιμὰς πολὺ μικροτέρας τῆς ἀγορᾶς καὶ ποιότητος ἡγγυημένης καὶ μὲ ζύγι ἀκριβέστατον. Ἡ διανομὴ κατ' οἶκον δις τῆς ἡμέρας.

Πελοπ. Ηλιοπούλος

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ (Σοφοκλείου)

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὀλόκληρος	σελις	εἰς ἓν τεύχος	Δραχ.	60
Ἡμίσεια	"	"	"	35
Τέταρτον	σελίδος	"	"	20
Ὀγδοον	"	"	"	12

Διὰ ἡδῶρον μικρότερον τιμαὶ ἀνάλογοι
Δι' εἰκονογραφήμενας διαφημίσεις, δι' ἕξ τεύχη ἢ περισσότερα, ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι δύναται νὰ ὑπερφηανεύωνται διὰ τὰς τελευταίας σημειωθείσας καταπληκτικὰς προσόδους των μίᾳ ἀφορμῇ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ Καίσιμα εἰς τὸ ὁποῖον συνεκεντρωθῆ πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστρέπτουσα καθαρῶς, πρόθυμος πληρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία καὶ ποικίλλα ὀλων τῶν εἰδῶν τῆς Ζαχαροπλαστικῆς καὶ τῆς Γαλακτοκομίας. Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτόμησεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθηρῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἀγνοῦ καὶ νοποῦ Ἀγελαδινὸν Γάλακτος ! ! Τὰ Γελοῦρτια του κατέστησαν ὀνομαστά, ἅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς Γαλακτοκομίας παρέχονται ἀφθονα, εὐθηρὰ, καὶ μὲ ὀλιγά ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ δὲ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὀλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὀλων τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουσι θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουσι ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη ὑπεκρίτερον ὀλοι οἱ συγχάζοντες εἰς τὰ θέπτρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναφυκτικὸν των, ἢ τὸ παγωμένον γάλα των, ἢ τὴν ἀβρὸν κρέμαν των, εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας των

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 50,000,000—ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 10,480,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: 'Εν Πειραιεί, Πάτραις, Σύρω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλω και Λαρίσει.

ΕΝ ΚΡΗΤΗ: 'Εν Χανίοις, 'Ηρακλείω και Ρεθύμω.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: 'Εν Κωνσταντινουπόλει ('Υποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), ἐν Ἀμιαῷ, Τραπεζούντῃ, Κεραιούντῃ, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ, Θεσσαλονικῇ, Σέρραις, Καβάλλῃ, Εἰδήῃ, Ἰωαννίνοις καὶ Χίῳ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: 'Εν Ἀλεξανδρείῃ, (Μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan), Καίρω, (Μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαχαζικῇ καὶ Μανσουρά.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῶ (N° 22 Fenchurch Street) ἐν Ἀμβούργῃ, ἐν Λεμισῷ (Κύπρου) καὶ ἐν Χαρτοῦμ (Σουδάν).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1911

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα :	
'Εν τῷ Ταμείῳ καὶ παρ' ἐγχωρίοις Τραπεζαῖς Δρ.	21,923,760.30
Παρὰ Τραπεζαῖς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Συναλλάγματα ἐν χαρτοφυλακίῳ Δρ.	22,357,027.46
Προεξοφλήσεις καὶ Προκαταβολαὶ ἐγγραμματίων Δρ.	44,080,787.76
Ἠγγυημένοι λογαριασμοὶ :	
'Επὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων Δρ.	64,213,909.44
Δι' ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐγγυήσεων Δρ.	59,668,525.41
'Επὶ ὑποθήκῃ κινήτων Δρ.	10,348,394.36
Τρέχοντες λογαριασμοὶ χρεωστικοὶ Δρ.	30,679,629.49
'Ομολογίαι Ἐθνικῶν Δανείων, Διμερικῶν Ταμείων καὶ Ἀνωθίμων Ἑταιριῶν Δρ.	18,123,161.33
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια Δρ.	9,925,748.80
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις Δρ.	2,643,580.—
'Υποκαταστήματα Δρ.	3,757,951.05
Κτήματα Τραπεζῆς Δρ.	4,780,102.29
Ἐγκαταστάσεις καὶ ἐπιπλα Κεντρικῶν καὶ Ἑποκαταστημάτων Δρ.	1,031,255.10
	283,875,033.83

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν Δρ.	50,000,000.—
Κεφάλαιον τακτικόν Ἀποθεματικόν Δρ.	5,480,000.—
Ἀποθεματικόν Προνοίας Δρ.	5,000,000.—
Καταθέσεις ὕψους Δρ.	53,486,145.72
» προθεσμίας Δρ.	47,024,801.59
» πολυεταῖς καὶ με προειδοσ. Δρ.	27,435,701.90
Ταμειυτήριον Δρ.	16,354,576.85
Τρέχοντες λογαριασμοὶ πιστωτικοὶ Δρ.	22,861,485.67
Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοὶ Δρ.	38,593,936.21
Προσωρινοὶ λογαριασμοὶ καὶ διάφορα Δρ.	17,637,585.89
	283,875,033.83

Ὁ Γεν. Διευθυντής
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Δευθ. τοῦ Λογιστηρίου
Φ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις γραμματίων, Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμοὺς ἠγγυημένους καὶ ἐν γένει ἀναδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τραπεζικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ συμφερωτάτους ὅρους. Δέχεται χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων. Ἐνοικιάζει χρηματοκιβώτια εἰς ἰδιώτας. Δέχεται καταθέσεις χρημάτων εἰς χρυσὸν καὶ τραπεζογραμματίων πληρώονσα τόκον :

3	0/0	εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1/2	0/0	διὰ καταθέσεις ἑξ μηνῶν
4	0/0	» » ἐνὸς ἔτους
5	0/0	» » δύο ἐτῶν καὶ ἐπέμμεσα.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμειυτήριόν εἰς, λειτουργοῦν καθ' ἐκάστην, καταθέσεις ὡς καὶ τὰς χάριν ἰσχυροῶν ὀκοπῶν, πληρώνει τόκον 4 0/0.